

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Άγ. Νικόλαος (Κρήτης)
Άγρίνιον
Άγυιά (ύπαγ. εις Ύπ)μα
Λαρίσης)

ΑΘΗΝΑΙ

Υποκατάστημα

Όδ. Μητροπόλεως 11

Πρακ. Καλλιθέας

Πρακ. Παγκρατίου

Πρακ. Ν. Ίωνίας

Αίγιον

Άλεξανδρούπολις

Άλμυρός

Άμαλιάς

Άμύντιον

Άμφισσα

Άργεστόλιον

Άρτα

Άταλάντη

Βάμος (Κρήτη)

Βέρροια

Βόλος

Γρεβενά

Γύθειον

Δημητσάνα

Διδυμότειχον

Δράμα

Έδεσσα

Έλλάσσων

Έλευθερούπολις

Ζάκυνθος

Ήράκλειον
Θεσσαλονίκη
Θήβαι
Ίθάκη
Ίστιαία (Ξηροχώριον)

Ίωάννινα

Καβάλλα

Καλάβρυτα

Καλάμαι

Καλαμπάνα

Καρδίτσα

Καρπενίσσιον

Καρυαί

Καστορία

Κατερίνη

Κέρκυρα

Κιλκίς

Κοζάνη

Κομοτινή

Κόρινθος

Κύθηρα

Κύμη

Κυπαρισσία

Λαγκαδάς

Λαμία

Λάρισα

Λεβάδεια

Λευκάς

Λήμνος

Μεγαλόπολις

Μεσολόγγιον

Μεσσήνη

Μυτιλήνη

Ναύπακτος

Ναύπλιον

Νιγρίτη

Ξάνθη

Παζοί

Πάτραι

Πειραιεύς

Πλωμάριον

Πόρος

Πρέβεζα

Πύλος

Ρόδος

Ρεθύμνη

Σάμος

Σέρραι

Σητεία (Κρήτη)

Σικωνία (Κιάτον)

Σκιάθος (ύπαγ. εις

Ύπ)μα Βόλου)

Σουφλίον

Σπάρτη

Σύρος

Τρίκαλα

Τρίπολις

Φάρσαλα

Φλώρινα

Χαλκίς

Χανιά

Χίος

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

51 MAIDEN LANE

HELLENIC BANK TRUST CO NEW YORK

51 MAIDEN LANE

ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

ΕΓΚΥΡΟΝ
ΒΗΜΑ ΤΗΣ
ΑΝΤΙΠΟ
ΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΕΤΟΣ Α' 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1932 ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Θ. Γ. ΠΑΠΑΜΑΝΩΛΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟΛΜΗΣΑΤΕ

† ΑΘΑΝ. ΕΥΤΑΞΙΑ	Τὰ ἀνέκδοτα ἀπομνημονεύματά του (Ἐπικαίρως δημοσιευόμενα σήμερον)
Δ. ΧΕΛΜΗ	Αἱ εὐθύναι τῆς Κυβερνήσεως
ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ Στρατ.	«Ὁ Κωνσταντῖνος ΙΒ'»
Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ	Πρόσφυγες καὶ γηγενεῖς
Ι. ΒΑΛΑΤΑ	Ἡ Βενιζελικὴ ἀναρχία
ΙΩ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΥ	Ἡ ἐξιχνίασις τοῦ πνευματισμοῦ
ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗ	Ἡ ἐβδομάς τοῦ βιβλίου
ΣΤΕΛΛΑΣ ΠΕΠΠΑ	Μουσικαὶς ἡμέρες
Υ. 17	Ἀλίκη Βίτσου—Ν. Μεσσηνιάς
ΤΑΚΗ ΚΟΚΚΟΡΗ	Ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Μηλιάδη
VETERATOR	Θεατρικὰ Νέα

Ἡ ζωὴ τῶν ἐπαρχιῶν μας—Πρόγραμμα καὶ προγνώστειά τῶν
ἱπποδρομιῶν—Πλήρες ἀθλητικὸν ρεπορτάζ—Παρακολούθησις
τῶν γεγονότων τῆς ἐβδομάδος — Ἀρθρα καὶ σημειώματα τῆς
«Ἀνορθώσεως» κλπ. κλπ.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧ. 3

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΩΝ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΝΑΡΞΙΣ 2.15' Μ. Μ.

Α'. *Ίπποι Στρατιωτικοί μετ' εμποδίων. Αναβάται Ύπαξιωματικοί. 1600 μ.*

(Ως τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα)

Β'. *Ίπποι Ἀγγλικοί 3 ἐτῶν 1200 μ. Ἰσοζυγισμός.*

Ντερμπεντέου	58	Βερδιέ	Βερδιέ
Λαΐδη Ξενία	53	Λάμπρος	Ἀνδρέας
Κίς μι Κουίτ	52 1)2	Γκάμπενς	Κοριντόρι
Ἀουέη Οὐί Φλάι	51	Γκάμπενς	X
Ἀτταλος	46 1)2	Βερδιέ	Σταμέλος
Χαλιμᾶ	49	Δόχιγκερ	Σοκολαί
Θύρα	48 1)2	Ι. Πυροκάκος	Ζώρς

Υποδεικνύομεν : *Θύρα.*Γ'. *Ίπποι Ἀραβικοί α' κλάσεως 1200 μ. Ἰσοζυγισμός.*

Γκαρνόκ	60	Πέπας	Μπαλωμένος
Ἀμπουνταλά	59	Βαχάν	Ἐκκ. Ἀπ.
Γκιάντ	58 1)2	Μπάκλ	Μπάκλ
Μογκούλ	56	Σιφναῖος	Σοκολαί
Μερσάντ	54 1)2	Κουκίδης	Βαλλιάνος
Ἀουαντ	53	Λάμπρος	X
Μπουλτε	52 1)2	Μιχαηλίδης	Ἀνδρέας
Συπατίκ	50 1)2	Μπάκλ	Μπίρσλεϋ
Ἀσάις	49 1)2	Μιχαηλίδης	X
Χαλήμ	46 1)2	Βαχάν	Λουκάς
Σανφρονά	45	Σιφναῖος	X

Υποδεικνύομεν : *Γκιάντ.**Υπερπήδησις εμποδίων.*Δ'. *Ίπποι Στρατιωτικοί μετ' εμποδίων. Αναβάται Ἀξιωματικοί 2200 μ.*

(Ως τὸ ἐπίσημον Πρόγραμμα)

*Υπερπήδησις εμποδίων δυνάμει.*Ε'. *Ίπποι Ἑλλ. Καθαράριμοι καὶ μὴ 1200 μ. Ἰσοζυγισμός.*

Βλάμης	63	Μπάκλ	Μπάκλ
Ρωμὴς	61	Δ. Κουντουριώτης	Σταυρινός
Ἀετὸς	54	Βαχάν	Ζώρς
Γλᾶρος	54	Μπομπόσκο	Σατονόφ
Λεβέντης	47 1)2	Δ. Κουντουριώτης	Βαλλιάνος
Παρνασσός	46	Λάμπρος	Σοκολαί
Μπράβο	45	Κάβουρας	X

Υποδεικνύομεν : *Ἀετὸν.**Ίππικαὶ Παιδιά.*ΣΤ'. *Ίπποι καθαρ. α' καὶ β' κλ. 1600 μ. Ἰσοζυγισμός.*

Τάουν Λὰς	60	Γκάμπενς	Κοριντόρι
Ν. Στόπ	59 1)2	Βερδιέ	Ζώρς
Πίπερ	59	Βερδιέ	Βερδιέ
Πριντισσόρ	58 1)2	Βερδιέ	Ἐκκ. Ἀπ.
Ἰνφέρνο	52 1)2	Ν. Πυροκάκος	X
Γκλάντ Ἀί	51 1)2	Μιχαηλίδης	Ἀνδρέας
Δάφνη	47 1)2	Γκάμπενς	X

Υποδεικνύομεν : *Σταύλον Βερδιέ.*

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΝΑΡΞΙΣ 3.30' Μ. Μ.

Α'. *Ἀραβ. β' καὶ γ' κλ. 1200 μ. Ἰσοζυγισμός.*

Ζάχο ἔλ Οὐάρντ	58	Βερδιέ	Βερδιέ
Κουμπάισάν	55 1)2	Γ. Κουντουριώτης	Ὅμηρος
Σάμι	54 1)2	Βερδιέ	Κοριντόρι
Ναμίτχ	53	Δ. Κουντουριώτης	Βαλιάνος
Σόρτ	48	Μιχαηλίδης	X
Λε Πετί	47	Ν. Πυροκάκος	Ζώρς

Υποδεικνύομεν : *Λε Πετί.*Β'. *Ἀραβικοί β' κλ. 1500 μ. Ἰσοζυγισμός.*

Ἰνκόγνιτο	58	Ροδοκανάκης	Ραγκούσης
Ἀουάτεφ	58	Βερδιέ	Βερδιέ
Σουλτάν	56 1)2	Βερδιέ	X
Σαλαμάτ	55 1)2	Μπάκλ	X
Λιζᾶς	53	Λάμπρος	Ἀνδρέας
Περί Μπλε	52 1)2	Μπάκλ	Ζώρς
Μανταλέη	52	Κουκίδης	Βαλιάνος
Σαϊκόσπερ	51 1)2	Κάβουρας	Λουκάς
Ντάκ	48 1)2	Δ. Κουντουριώτης	X

Υποδεικνύομεν : *Σαϊκόσπερ.*Γ'. *Ἀγγλικοί β' καὶ γ' κλ. 1500 μ. Ἰσοζυγισμός.*

Ἀστερίς	61	Δ. Κουντουριώτης	Ὅμηρος
Ἀϊρον	57	Πέπας	Σταυρινός
Ραστόκ	56	Γκάμπενς	Κοριντόρι
Ἐντουενς	53	Γκολέι	Μπεζέντι
Ἐλέγκα	50 1)2	Γκάμπενς	Ζώρς
Λ. Ξένια	48 1)2	Λάμπρος	Ἀνδρέας
Ἀτταλος	45	Βερδιέ	Βερδιέ
Μπράμπουρα	45	Βερδιέ	Σταμέλος

Υποδεικνύομεν : *Ἀστερίδα.*Δ'. *ΕΠΑΘΛΟΝ ΣΕΜΙΡΑΜΙΔΟΣ 30.000 δρ.**Ίπποι Ἀραβικοί α' κλάσεως 1800 μ. Ἰσοζυγισμός.*

Φάκτουμ	65	Ι. Πυροκάκος	Ζώρς
Ἰμπν Μεχίντ	56	Βερδιέ	Βερδιέ
Διάβολος	49	Ι. Πυροκάκος	X
Ἀμπουνταλά	47 1)2	Βαχάν	Λουκάς
Γκιάντ	46 1)2	Μπάκλ	Σοκολαί
Ἰμπρουίλ Κάις	45	Λάμπρος	Ἀνδρέας
Γκαρνόκ	45	Πέπας	Ἐκκ. Ἀπ.
Μπουρχάν	45	Ι. Πυροκάκος	Βαλλιάνος

Υποδεικνύομεν : *Φάκτουμ.*Ε'. *Ίπποι Ἀραβικοί β' καὶ γ' κλάσ. 1500 μ. Ἰσοζυγισμός.*

Ἀντεμ	58	Μπάκλ	Μπάκλ
Τόκιο	58	Λάμπρος	Ἀνδρέας
Τάγκ ἔλ Μελοῦκ	57	Βερδιέ	X
Μαχσοῦζ	56 1)2	Κουκίδης	Βαλλιάνος
Ἀτουαν	55 1)2	Βερδιέ	Ζώρς
Μπισσάν	55 1)2	Δ. Κουντουριώτης	X
Ἀσλάν	55 1)2	Ροδοκανάκης	Ραγκούσης
Χαϊάφ	54 1)2	Γ. Κουντουριώτης	X

Υποδεικνύομεν : *Τάγκ ἔλ Μελοῦκ.*ΣΤ'. *Ίπποι Ἀγγλικοί β' καὶ γ' κλάσ. 1600 μ. Ἰσοζυγισμός.*

Λά Μανδραγκόρ	60	Μιχαηλίδης	Μπογδάνος
Λά Ροζάμπα	56 1)2	Γκάμπενς	Κοριντόρι
Ντοῦνο	54 1)2	Μπάκλ	X
Γκίφτ δφ Σόγκ	53 1)2	Ν. Πυροκάκος	Ζώρς
Μποχάσα	53 1)2	Δόχιγκερ	X
Ὀρτί Βέρ	53	Κουκίδης	Βαλλιάνος
Κά Φερράνα	48 1)2	Μιχαηλίδης	Τένσταλ
Σή Στόρμ	45	Σιφναῖος	Σοκολαί

Υποδεικνύομεν : *Λά Μανδραγκόρ ἢ Γκίφτ δφ Σόγκ.*

ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Θ. Γ. ΠΑΠΑΜΑΝΩΛΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 1 (ΜΕΓΑΡΟΝ ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΥ)
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Ἑσωτερικοῦ : Ἐτησίᾳ Δρχ. 200. Ἐξάμηνος 100. Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν στερλ. 1

Ἐμβάσματα καὶ συστημέναι ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν κ. Θ. Γ. Παπαμανώλην

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ· ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μὴ, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΟΛΜΗΣΑΤΕ

Ἡ διακρίσις τῆς ἀβεβαιότητος ἐκ μέρους τοῦ Πρωθυπουργοῦ, αἱ καθημεριναὶ ἐναλλαγαὶ σκέψεων καὶ ἀποφάσεων του, τὸ ἀναποφάσιστον, ἡ μηχανομένη ἐκκρεμότης, ἡ ἔλλειψις τόλμης, τὸ ἀλλοπρόσβαλλον καὶ τυχαρπαστικὸν τῶν δηλώσεων του, ὁ ἀσαφὴς ἀπολογισμὸς του εἰς τὴν Γενεὴν ταξιδίου του, ὅλα αὐτά, ἠΨήσαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τὴν ἀγωνίαν τοῦ λαοῦ καὶ ἐπέτειναν μέχρις ἀλλοφροσύνης τὸν ἐκνευρισμὸν μας.

Συσκέψεις καὶ διαβουλίαι, συμφωνίαι καὶ διαφωνίαι, παραιτήσεις καὶ ἐξυβρίσεις καὶ λοιδορίαι Ὑπουργῶν ἐκ μέρους τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῶν, ὑποσχέσεις ὅτι ὁ νέος προϋπολογισμὸς θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν οικονομικὴν μας ὑγείαν, «τὴν Δευτέραν θὰ σὰς εἴπω», «μοῦ εἶπαν φίλοι μου οικονομολόγοι»..... αὐτά, κ. Πρωθυπουργέ, **δὲν ἀποτελοῦν πρόγραμμα οικονομικῆς πολιτικῆς.**

Φρονεῖτε ὅτι ἡμπορεῖτε νὰ τὰ βγάλετε πέρα ; Τολμήσατε καὶ προχωρήσατε. Καὶ ἀπλῶς μόνον εἰπέτε μας τί σκέπτεσθε νὰ κάμετε. Διὰ νὰ γνωρίζωμεν καὶ ἡμεῖς. Ἐκτός ἐάν νομίζετε ὅτι εἰμεθα καὶ ἡμεῖς Οὐλίανες καὶ Ὑπουργοὶ σας καὶ δὲν δικαιούμεθα νὰ γνωρίζωμεν τοὺς λογισμούς σας καὶ τὰ σχέδιά σας.

Ὁ τόπος ἀγωνιᾷ. Ὁ τόπος πεινᾷ. Ὁ τόπος ἀνησυχεῖ. Ἡμπορεῖτε, ἐδῶ ποῦ μᾶς ἐφέρατε, νὰ μᾶς σώσετε ; Σώσατέ μας. Δὲν ἡμπορεῖτε ; Τότε παραιτηθῆτε τέλος πάντων ν' ἀναπαυθῆτε καὶ σεῖς καὶ νὰ δυνηθῶμεν καὶ ἡμεῖς, ὅταν θὰ μᾶς ἔχετε ἀπαλλάξει τῆς καταθλιπτικῆς προστασίας σας, νὰ ζήσωμεν. Πῶς θὰ ζήσωμεν χωρὶς Ὑμᾶς ; Πάντως καλλίτερα ἀπὸ σήμερον. Διότι χειρότερα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ζήσωμεν. Τί χειρότερον τοῦ σημερινοῦ ἀθλίου μας καταντήματος μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ; Μᾶς ὠδηγήσατε ἔως ἐκεῖ ποῦ δὲν πέραναι ἄλλο.

Τί σὰς πταίει ὁ ἀτυχὴς ὑπουργὸς σας τῶν Οἰκονομικῶν ; Μήπως εἶχεν ἰδίαν πολιτικὴν ὁ ἄνθρωπος ; Ὅτι τοῦ ἐλέγατε σεῖς, ἔκαμνεν. Ὅπως κάμνουν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι σας ὑπουργοί. Ἐκτός τινων, οἵτινες φροντίζουν ν' ἀσθενοῦν καὶ νὰ θεραπεύωνται πότε εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ πότε ἐν Ἀθήναις, εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς, κατορθώνοντες οὕτω νὰ ἐγκαταλείπουν δι' ὑμᾶς τὸ πλεῖστον τῶν εὐθυνῶν καὶ νὰ κρατοῦν δι' αὐτοὺς τὸ χαρτοφυλάκιον.

Καὶ τί σὰς πταίει καὶ ὁ τύπος ; «Μία μερίς τοῦ τυ-

που», ὅπως εἶπατε προχθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ; Πρὸ παντὸς δὲν εἶναι μερίς, ἀλλὰ ὁλόκληρος ὁ τύπος ἐκτὸς δύο μόνων ἐφημερίδων, τὰς ὁποίας κατορθώνετε ἀκόμη νὰ συγκρατῆτε παρὰ τὸ πλευρόν σας, ἔστω καὶ ἀτακτοῦσας κάποτε. Ὁ Τύπος σὰς διηκόλυσε πάντοτε καὶ σὰς ὑπεστήριξεν ὅταν ἔπρεπε νὰ σὰς ὑποστηρίξῃ. Ὅχι Σὰς, ἀτομικῶς, ἀλλὰ τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς χώρας του. Καὶ τὸ ἴδιον ἔκαμε καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ οἱ ἐξωκοινοβουλευτικοὶ παράγοντες καὶ οἱ μακρὰν τῆς πολιτικῆς ζῶντες Πατριῶται Ἕλληνες, οἵτινες ἂν καὶ διυστάμενοι πρὸς Ὑμᾶς πολιτικῶς, ἐν τοῖς τοῖς ἐσπευσαν καὶ σπεύδουν πάντοτε εἰς τὰς προσκλήσεις σας, ἐνίοτε καὶ ἀπρόσκλητοι, καὶ προσπαθοῦν νὰ σὰς διαφωτίσουν ὅσον τοὺς εἶναι δυνατόν καλλίτερον καὶ ἀνιδιοτελέστερον.

Ὁ μόνος ὁ ὁποῖος σὰς πταίει, εἰσθε Ὑμεῖς ὁ ἴδιος. Τὸ διακηρύσσετε ἄλλως τε πάντοτε καὶ τὸ δικηρύξατε καὶ προχθὲς ἀκόμη ὅτι Σεῖς εἰσθε ὁ μόνος ὑπεύθυνος καὶ Σεῖς «κάμνετε, ὅ, τι θέλετε». Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι ὄργανά σας πεπιθμένα, πιστοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ ἄσημοι καὶ ἀναξιοπρεπεῖς δοῦλοί σας, ἐνδιαφερόμενοι μόνον διὰ τὴν τυφλὴν καὶ ἀσυνείδητον καὶ ἀσυνήτη ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν Σας. Καὶ ὑπερ αὐτοῦ καὶ μόνον κοπιᾶζοντες καὶ κερδίζοντες—πλουσίως ὅμως—τὸν ἄριον αὐτῶν ἐν τῇ ἰδρωτὶ τοῦ προσώπου των.

Συνεπὸς παύσατε τὰς σπασμοδικὰς αὐτὰς κινήσεις, αἵτινες καὶ ὑμᾶς γελοιοποιοῦν καὶ καθιστάνουν ἀνυπόφορον μέγχις ὀργῆς καὶ ἀηδίας καὶ ἡμᾶς ἐκνευρίζουν καὶ μᾶς φέρουν εἰς ἀπόγνωσιν.

ἔχετε ἢ δὲν ἔχετε οικονομικὸν πρόγραμμα ; Καὶ ἂν ἔχετε, τολμήσατε. Ἀναλύσατε τὸ ἐπίσημος εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀνεῦ ἐχεμυθείας «διὰ λόγους σκοπιμότητος». Νὰ τὸ ἀκούσωμεν, νὰ τὸ συζητήσωμεν, νὰ τὸ κρίνωμεν. Ἄν πάλιν δὲν ἔχετε, ὡς πιστεύομεν, πάλιν τολμήσατε. Καὶ παραιτηθῆτε. Καὶ ἀφήσατε κατὰ μέρος τὰς «περιστάσεις παγκοσμίου ἐντελὸς χαρακτῆρος», καὶ τὴν «εὐλογον μελαγχολίαν», διότι ἡμεῖς ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι αἱ περιστάσεις, αἵτινες σὰς «ἀναγκάζουν... κλπ.» δὲν εἶναι καθόλου παγκοσμίου χαρακτῆρος, ἐάν δὲ εἶναι εὐλόγος ἢ ἰδική σας μελαγχολία, δὲν εἶναι καθόλου εὐλόγος ἢ ἐπιμονή σας καὶ ἡ ἀρχομανία σας καὶ ἐτι μᾶλλον ἢ ὑπομονή μας.

ΗΜΕΙΣ ΕΥΘΥΝΟΜΕΘΑ ΚΑΙ ΟΥΧΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΓΗΓΕΝΕΙΣ

«Οὐδὲν ἔρπει ψεύδος εἰς γῆρας χρόνου» (Σοφοκλῆς)
 Ἀρθρον τοῦ κ. ΠΑΝΤΕΛΗ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ὁ «Ἐλεύθερος Ἀνθρωπος» πολὺ δίκαιος καὶ πολὺ σωστὰ συνένευσεν εἰς δύο μετεκλογικὰ φύλλα του, νὰ μὴ θίγῃται οἱ πρόσφυγες ὅπως δήποτε. Εἴμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι καὶ τὴν σύστασίν του ὑπὲρ τῶν προσφύγων εὐρίσκουμεν ἀπολύτως συνεπῆ πρὸς τὸ δόγμα ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἀπὸ κοινοῦ μαχόμεθα, τόσοι οἱ παλαιότεροι ἀντιβενιζελικοί πολῖται καὶ δημοσιογράφοι ὅσον καὶ οἱ νεώτεροι, οἱ ἀργὰ κάπως ἄλλ' εὐθαρσῶς σήμερον ἀγωνιζόμενοι καὶ ριψαγῆς ἀπὸ τοῦ ὅμιλου τοῦ «Μεγαλοῦρου» τὴν λεοντῆν.

Καὶ υπερθεματίζοντες ἡμεῖς εἰς τὸ θέμα αὐτὸ τῆς συγκαταβάσεως καὶ συγγνώμης, ἥτις πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς ἀντιχρῆς αὐτοὺς συμφορῶν ἀπὸ τῆς ὑποδουλοῦς ἐποχῆς τῶν ἐν Τουρκίᾳ μέχρι τῆς ὑποδουλοῦς σημερινῆς τοιαύτης ἐν Ἑλλάδι, ὅπου ὑπηρετοῦμεν ἅπαντες ὑπὸ κοινὸν αὐθέντην τὸν κ. Ἐλ. Βενιζέλον μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν Γυπαράιους, Πλαστειραίους, Γαλοπουλαίους, Παναγιωτοπούλαους, καὶ Βαρδινογιάννηδες, τονίζομεν, **ὅτι οἱ πρόσφυγες εἶναι πολὺ ὀλιγοῦτερον ἀξιοκατάκριτοι** διὰ πᾶν, τὸ ὁποῖον πράττουν σήμερον ἀπὸ τοὺς παλαιοελλαδίτας ψηφοφόρους, οἱ ὅποιοι οὐχὶ ἀπαξ οὐδὲ δις, ἀλλὰ πολὺ λάκικα καὶ ἐπαπειλημένως ἐψήφισαν Βενιζέλον κατὰ τὰς ἐκλογάς. Καὶ ἐρωτῶμεν τοὺς γηγενεῖς ψηφοφόρους : Θὰ ἤρκει μόνον ἡ ψήφος τῶν προσφύγων εἰς τὰς ἐκλογάς τοῦ 28 διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ Βενιζέλος, ἡ τὰς ἐκλογάς τοῦ Πειραιῶς διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ Μιαούλης ;

Καὶ διὰ τὴν θέλωμεν οἱ πρόσφυγες νὰ εἶναι πολιτικῶς τοὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἀφ' οὗ οἱ Παλαιοελλαδίται μὲ τὴν πολιτικὴν τὴν πεῖραν καὶ τὸ πολὺ μυαλό ! εἶναι αὐτοὶ οἱ ὅποιοι, ἐδέχθησαν, ἐφιλοξένησαν, ἐψήφισαν καὶ ἀνέδειξαν πολιτικὸν τὸν κ. Βενιζέλον ἀπὸ ἀγνωστον, ἄσημον καὶ ἀπλοῦν δικηγόρον τῶν Χανίων ;

Ἐπειτα καὶ ἓνα ἄλλο ἀκόμη ὑπὲρ αὐτῶν, αὐτὸ ψυχολογικόν.

Οἱ πρόσφυγες ἐλθόντες εἰς Ἑλλάδα ἦλθον προκατελημμένοι κατὰ παντὸς πρᾶγματός μὴ..... βενιζελικοῦ !

ΠΑΡΑΛΟΓΟΣ Η ΑΞΙΩΣΙΣ ΜΑΣ

Ἀποκλεισμένοι εἰς τὰς ἐστίας τῶν κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, τροφοδοτούμενοι μὲ τὰ

ψεύδη τῆς Ἀνταντο-Βενιζελικῆς προπαγάνδας ἐπὶ μακρόν, ἔχοντες ὡς δεδομένον τὴν ἐπὶ Βενιζέλου ἀφίξιν τοῦ στρατοῦ μας ἐν Σμύρῃ καὶ ἀναχώρησιν αὐτοῦ ἐπὶ Γούναρη, τὴν φήμην τοῦ Βενιζέλου ἐκ τῶν προγενεστέρων ἐνδόξων πολέμων, τὸν θρύλον περὶ «Ἱεροφάντου» τῆς μελᾶλτος ἰδέας τῆς ἀπελευθερώσεως (!) τοῦ ἀντρώπου Ἑλληνισμοῦ καὶ καὶ τόσα ἄλλα παραμύθια, ἄσχετον ἂν τοῦτα ἐγένοντο καλῶς ἢ κακῶς, δικαίως ἢ ἀδικῶς, ἐπηρεασθήσαν οἱ ἄνθρωποι, ἐγενήθη εἰς αὐτοὺς μία ἰσχυρὰ ὑποβολὴ καὶ προκατάληψις καὶ ἔτσι ἦλθον ἐκ Σμύρνης καὶ Ἀνατολῆς Βενιζελικοί ἐκ τῶν προτέρων.

Πῶς τώρα ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν, μία πίστις εἰς αὐτοὺς, ἡ ὁποία ἐγενε σχεδόν... Ὁρηκαίᾳ ! νὰ μεταβληθῇ τόσοι εὐκόλα χωρὶς τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, χωρὶς τὴν πείραν τῆς πολιτικῆς ζωῆς, χωρὶς νέας ψυχολογικὰς ἐπιδράσεις καὶ διὰ ὅταν ἀκούῃ οἱ περισσότεροι αὐτῶν διαβάξουν ἀποκλειστικῶς βενιζελικὰς ἐφημερίδας, οἱ δὲ «Βαρδινογιάννηδες» γράφουν μὲ τὰ πιστόλια εἰς τοὺς συνοικισμοὺς τῶν τὰ δικαιώματα αὐτῶν ὡς ἐλευθέρων (!) πολιτῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ἀριστοκράτου καὶ λαοφίλου πολιτεύματος, τῆς Βενιζελικῆς δημοκρατίας ;

Ὅχι λοιπὸν κύριοι γηγενεῖς ! Ἀποδώσωμεν δικαιοσύνην. Οὐδὲν δίκαιωμα ἔχομεν νὰ τὰ βάζωμεν σήμερον μὲ τοὺς πρόσφυγας καὶ νὰ χαλεπαίνωμεν κατ' αὐτῶν.

ΤΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ ΤΟΝ ΑΝΕΔΕΙΞΑΜΕΝ ΗΜΕΙΣ

Τὸν Βενιζέλον, τὸν ἀνεδείξαμεν ἡμεῖς καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς καὶ μόνον ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀγωνισθώμεν διὰ νὰ τὸν ἀνατρέψωμεν.

Ἡμεῖς, τῶν ὁποίων θέλει σπᾶσιμον ἡκενὴ κεφαλὴ, διὰ καὶ πολὺ δίκαιως τὴν σημαδεύει σήμερον ὁ ἥρωας Βαρδινογιάννης τοῦ Πειραιῶς.

Ἐνθ' οἱ πρόσφυγες δὲν πταῖουν δι' ὅσα σήμερον συμβαίνουν εἰς τὴν μακάριον χώραν μας, τὴν χώραν ὅπου κατὰ τὸν ποιητὴν «ἀνθὲ φαιδρὰ ἢ πορτοκαλλέα, ὅπου κοκκινίζει ἢ σταφυλὴ» καὶ μαζί μ' αὐτὴν καὶ τὰ πειθοδοῦμα ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ αἰχμαλώτου λαοῦ.

ΠΩΣ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Οἱ πρόσφυγες σήμερον τὸν βενιζελισμόν τὸν ψηφίζουν ὅχι ὡς κόμμα, ὅχι ὡς σύστημα, ὅχι ὡς ἰδέαν. Τὸν ψηφίζουν ὡς Κράτος. Ὡς κράτος καὶ μάλιστα ἐκδικητικόν. Καὶ σκέπτονται οἱ δυστυχεῖς. Ἄν ἡμεῖς δὲν ψηφίσωμεν τὸν Βενιζέλον καὶ ἂν, αὐτοί, οἱ ὅποιοι ἔχουν σήμερον τὰ ὅπλα καὶ τὰ κανόνια καὶ τὴν δύναμιν στὰ χεῖρα τῶν, τύχη καὶ ἐπιτύχουν ὅπως δήποτε, τί γινόμεθα κατόπιν ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχομεν «ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει» ; Καὶ ἐπὶ πλέον : Ἄν δὲν ψηφίσωμεν τὸν Βενιζέλον καὶ ἂν, ὅπως λέγουν πέση καὶ αὐτὸς καὶ μαζί μ' αὐτὸν πέση καὶ τὸ νόμισμά μας, καὶ ἡ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν μας καὶ τὰ διὰ φθορὰ ἐν γένει χρεώγραφα, ποῦ κρατοῦμεν σήμερον ὡς ψυχὸν εἰς τὰς χεῖρας μας, τί θὰ γίνωμεν ;

Καὶ ὁ Βενιζελισμός, ὅστις κρατεῖ πάντοτε τὴν ψυχὴν τῶν τρομοκρατημένων, πότε μὲ τὴν δημοσιογραφικὴν του προπαγάνδαν καὶ πότε μὲ διαφόρους ἀγομισθους καὶ ἐγκαθίστους εἰς τοὺς συνοικισμοὺς καὶ πότε μὲ τοὺς πιστολιμοὺς τῶν Βαρδινογιάννηδων, γνωρίζει αὐτὴν τὴν δειλὴν ψυχολογίαν τῶν καὶ ἀγρίως, ἀλλὰ καὶ ἀχνεῖως τὴν ἐκμεταλλεύεται.

ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΣ ΕΥΨΥΧΟΙ

Ὅχι ! ἦσαν ὑπάρχουν μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἄνδρες εὐψυχοι, ἀνγροὶ εἰς τὴν ἰδεολογίαν τῶν καὶ ἱσπότην, οἵτινες ἀψηφόντες τὰ πάντα μάχονται εἰς τὸ πλευρόν μας ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ. Τὸ γεγονός τῆς ἱστορικῆς παραίτησός τοῦ Ταγγδέμογλου ἐκ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος εἶναι πράξις πού τιμᾷ αὐτὸν τὰ μέγιστα, καίτοι ἐγέλασαν διὰ τοῦτο οἱ Κυβερνητικοί. Τὸ δὲ ἄλλο γεγονός, ὅτι ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν προσφύγων καὶ Φλώροι καὶ Χίντζογλου καὶ Θεολόγοι καὶ τόσοι ἄλλοι ἰδεολόγοι καὶ τὸ γεγονός ὅτι μεταξὺ τῶν νεκρῶν τῆς τελευταίας ἐκλογῆς, ὃν τὸ αἷμα καθηγίαισε τὸν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ ἀγῶνα, συγκαταλέγονται καὶ πρόσφυγες, **πρέπει νὰ διεγείρῃ εἰς ἡμᾶς σήμερον πλειότερα καὶ βαθύτερα τὰ αἰσθήματα νῆς πρὸς αὐτοὺς συμπαθείας μας**, ἀφ' ὅσα ταῦτα ὑπῆρχαν κατὰ τὸν πόλεμον, ὅτε φροντίζοντες ὑπὲρ αὐτῶν καὶ προσπαθοῦντες νὰ μὴ δυσχερά-

νωμεν τὴν ἐν Τουρκίᾳ θέσιν τῶν διὰ τῆς ἐξόδου μας εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας ὑπέστημεν τὰ πάνδεινα ὡς λαὸς καὶ τέλος κατεστράφημεν διὰ νὰ ὀργιάξουν σήμερον ἀνενόχλητοι ἐπὶ τοῦ πτωματός μας οἱ κόρακες, οἱ ἴδιοι κόρακες, οἵτινες ἐκωζῶν τότε εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τοῦ ἑξατερικοῦ φρικαδῶς, ὅταν ἡμεῖς ἠγωνιζόμεθα εἰς τὸν Σαγγάριον διὰ τὴν «Μεγάλην Ἰδέαν».

ΟΤΑΝ ΟΜΙΛΗΣΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἦλθεν ἀκόμη ἡ ὥρα, ποῦ θὰ ὁμιλήσῃ ἡ ἱστορία διὰ νὰ διαφωτίσῃ τοὺς πρόσφυγας. Εἴμεθα ὅμως βέβαιοι ὅτι θὰ ὁμιλήσῃ κάποτε καὶ ὅτι θὰ γράψῃ :

«Τὸ κόμμα αὐτὸ, τὸ ὁποῖον συνεχῶς διαβάλλει ὁ βενιζελισμός καὶ τὸ ὁποῖον ἐνομαζέται πότε γερμανοφίλους καὶ πότε μοναρχικούς καὶ πότε ἀντιδραστικούς, κτηρίνους, πρασίνοους, παλαιοκομματικούς, φαυλοκράτας καὶ πάν ἔτι ἐν γένει ἡμπορεῖ διὰ ἐκχύσῃ ἓνα στόμα, ὅταν μεταβάλλεται εἰς βέβρον ἢ νεροχύτην, τὸ κόμμα αὐτὸ λοιπὸν ἀπὸ τὸ ὁποῖον λέγουσι, ὅτι κινδυνεύει ἡ..... Δημοκρατία ! διήρξε κόμμα πατριωτικόν, ἀποβλέψαν ἀνέκαθεν εἰς τὰ ἰδανικά τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὑπερηφανισθὲν τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ τόπου ἀνέκαθεν καὶ ἐβόησεν τὸν ἑλληνισμόν διὰ τοῦ χρήματος τοῦ καὶ τοῦ αἵματος εἰς ὅλους τοὺς ἀγῶνας τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας καθὼς καὶ αὐτὴν τὴν πατρίδα τοῦ κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου, πολὺ πρὶν γίνῃ πηδάλιόν τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων ὁ σημερινὸς πρωθυπουργός.

Ἄν συνερχέσθαι πότε μετὰ ξένων, οὔτε μετὰ Γερμανῶν οὔτε μετὰ Σενεγαλέζων καὶ δὲν συνετέλεσε πότε, ὥστε γαλλικὰ ἢ γερμανικὰ ἄλλα νὰ κοπρίσουν ὑπὸ τὸν Παρθενῶνα.

Ἄγωνισθὲν ἀνέκαθεν μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ μαχομένου λαοῦ τὸν ἰδεολόγον καὶ ὑπερπατριώτην Βασίλειον Κωνσταντίνον, ἡλεuthέρωσε κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 12 καὶ 13 τὰ τρία τέταρτα τοῦ αὐτοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς ἡπείρου—Μακεδονίας—Θράκης καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ τέλος ἀναλαβὼν ἐν Μικρασίᾳ ἀγῶνα μετὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου τοῦ 1920 πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὃν ἐξέβηκεν ἐπικινδύνως ἢ ἄφρον καὶ ἀνευ τῆς γνώμης τῶν Ἑυρωπαίων πολιτικῶν τοῦ Βενιζέλου, ἐπιμένοντες εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, ἠγωνισθὲν ἀγῶνα ὑπεράνθρωπον διὰ τὴν σωτὴν τὴν καταστάσιν.

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑφίστης προσπάθειάς του, βλήθεν ἐκ πολλῶν σημειῶν δι' ἐνέδρας, τὴν ὁποῖαν ἐστῆσαν συνωμοτεῦντες εἰς διάφορα κέντρα τοῦ ἑξωτερικοῦ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 11 σελίδα)

ΠΕΡΙ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

«Καθαρὰ φαντασιοπληξία,» (ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ)
 «Ὅνειρα θερμῆς νυκτός» (ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ)

ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΥΤΑΞΙΑ

Εὐγενῶς παραχωρούμενα εἰς τὴν «Ἀνόρθωσιν» ὑπὸ τοῦ ἀνεψιῦ τοῦ καὶ πολιτευτοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ Χ. ΕΥΤΑΞΙΑ καὶ δημοσιευόμενα ἐπιμελεῖς τοῦ

Συνεχίζομεν σήμερον τὴν δημοσίευσιν τῶν πολιτικῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ αἰμνήστου Ἀθανασίου Εὐταξία. Ἡ δημοσίευσίς των σήμερον εἰς στιγμὰς δευτέρας οἰκονομικῆς κρίσεως, ἡ μὲν τὴν ἀποτυχμένην οἰκονομικὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν, μὲς ὅδῃ ἦσαν ἤδη εἰς τὸ ἀδιέξοδον, γίνεται ἐντελὴς ἐπὶ καιρῶς. Πολλὰ τὰ ὀφείματα ἔχονσι πάντες νὰ διδαχθῶν ἀπὸ τὰ σοφὰ λόγια ἑνὸς κατέλειπεν ὡς ἀπομνημονεύματα ὁ διαπρεπὴς οἰκονομολόγος καὶ πολιτικός ἀνὴρ Ἀθανάσιος Εὐταξίας. Τόσον ἀπὸ τὴν ἐξιστόρησιν ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις του, καὶ τὰ συμπέρασματά του προκύπτουν ὀφελιμώτατα διδάγματα, δυνάμενα καὶ σήμερον νὰ χρησιμποιηθῶν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν τῆς χώρας. Πρόκειται περὶ σειράς σωστῶν μέτρων, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ σήμερον θ' ἀναξοῦνησιν τὴν ἀθλίαν μας καχεξίαν, εἰς ἣν ἀφρόνως καὶ ἀσυνειδήτως μὲς καθήτησεν ἡ οἰκονομικὴ ἰδιοφυΐα (!) τῶν κ. κ. Βενιζέλου, Μαργῆ, Τσάνδεροῦ κλπ.

Β.

Ἰδοὺ διατὶ ἡμεῖς ὡς πρώτιστον καὶ κυριώτατον μέλημα τοῦ Κράτους, ὡς ὅρον ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνεύθουν τὴν οἰκονομικὴν τῆς ἀνόρθωσιν ἐθεωρήσαμεν ὅτι ἔπρεπε αὐτὸ πρὸ παντὸς νὰ βάλῃ εἰς τάξιν τὰ οἰκονομικά του.

Τοῦτο θὰ ἐγένετο καθ' ἡμᾶς ἐὰν ἀνεδιοργανώμεν τὰς διαφόρους οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας μετακαταστήσαντες ἐν ἀνάγκῃ ξένους ὀργανισμοὺς διὰ τινὰς ἐξ αὐτῶν, ἰδίως διὰ τὴν λογιστικὴν, τελωνειακὴν καὶ δασικὴν ὑπηρεσίαν, ἐὰν καθιερούμεν καὶ ἡμεῖς ζῶντα καὶ ἐνεργὸν διοικητικόν, δικαστικόν καὶ κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς μας διαχειρίσεως. Ἐὰν περιστέλλομεν καὶ τὸ δυνατόν τὴν ἀδειαν τῶν κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεων νὰ προσφεύγουν ἐκαστοτε εἰς ἐκτάκτους καὶ ἀναπληρωματικὰς πιστώσεις πέραν τῶν ὀρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐὰν τέλος ἐλαβάνομεν καὶ ἡμεῖς πᾶσαν δυνατὴν προνοίαν πρὸς περιστολὴν καὶ πάσης ἄλλης καταχρήσεως, μάλιστα δὲ τοῦ λαθροεμπορίου, ἐξ οὗ καὶ μόνον προσγίνεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ζημίαι πολλῶν ἑκατομμυρίων κατ' ἔτος.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Αἱ ἐπαγγελίαι ἡμῶν ἐκείναι ἡγείραν τότε ἀληθῆ δύελλαν ἀντιρρήσεων καὶ διαφεύσεων ἐκ μέρους τῶν ἀρχηγῶν καὶ πάντων τῶν γὰρ τῆς Βουλῆς καὶ τῶν ἄμεσον εἰς ταύτην ὑποβολῆν τῶν νομοθετικῶν τῆς μέτρων. Ἦλπισαν οὕτω πως ὅτι θὰ ἐξηγάγαζον αὐτὴν νὰ προσέλθῃ ἐνόπιον τῶν ἀδύνατον νὰ βελτιωθῇ ὁ προϋπολογισμός πέραν τοῦ 112 ἑκατομμυρίων, βραδύτερον δὲ μεταβαλὼν πᾶν γνῶμην ἀνεβίβασεν τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς 3 ἑκατομμύρια ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ θέσωμεν χεῖρα ἐπὶ τῆς γνωστῆς

μᾶς τὸ καθήκον νὰ προβάμεν εἰς πᾶσαν δυνατὴν οἰκονομίαν ἐν τοῖς ἐξόδοις τοῦ Κράτους περικυπόμενες οὐ μόνον τὰς περιττάς, ἀλλὰ καὶ τὰς μὴ ἀπολύτως ἀναγκαῖας δαπάνας του. Ἀφοῦ δὲ οὕτω πως ἐτακτοποιούμεν τὰ οἰκονομικὰς καὶ ἐξηντλούμεν τὸ κεφάλαιον τῶν οἰκονομικῶν, τότε ἡδυνάμεθα νὰ κάμωμεν καὶ νέαν ἐκκλησίαν εἰς τὸ βαλάντιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τοῦτο δὲ οὐχὶ ὅπως φορολογήσωμεν αὐτὸν εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε, ἀλλ' ὅπως κυρίως ἀποκτήσωμεν φορολογικὴν τινα ἀναλογίαν καὶ ἐν Ἑλλάδι, καθ' ἣν θὰ ἐπεβαρύνοντο μὲν ἐν δικαίῳ μέτρον αἱ εὐποροί, θ' ἀνεκουφίζοντο δὲ κατὰ τὸ δυνατόν αἱ ἄποροι παρ' ἡμῖν τάξεις.

Ὑπὸ τοιούτους ὁρους ὑποσχόμεθα ἡμεῖς, ἐὰν ἐκαλούμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν, νὰ περιστέλλομεν κατὰ δέκα περίπου ἑκατομμύρια χρυσὰ τὰ ἐξόδα, ν' αὐξήσωμεν δὲ κατ' ἴσον ποσὸν τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους, οὕτως ὥστε νὰ βελτιωθῇ ὁ προϋπολογισμός του ἐτησίως κατὰ εἴκοσι τοιᾶνιστον ἑκατομμύρια χρυσά.

Ἦτο δ' ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ τοιαύτη βελτίωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι ὑπ' αὐτὴν καὶ μόνον θὰ κατορθοῦμεν νὰ κολλήσωμεν μὲν τὸ χαῖνον ἔλλειμμα αὐτοῦ, νὰ ἔχωμεν δὲ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον περιθώριον τόσοι διὰ τὴν πολεμικὴν παρασκευὴν τῆς χώρας καὶ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ δημοσίου ἡμῶν βίου, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν καὶ οἰκονομικῶν καθόλου δυνάμεων αὐτῆς.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δύο μεγάλων κομμάτων δὲν εἶχον τότε τὸ θάρρος νὰ προσβάλωσι πάραυτα κατὰ μέταπον τὴν νέαν Κυβέρνησιν. Διὰ τοῦτο ἠρκέσθησαν αὐτοὶ ἐν ἀρχῇ εἰς τὸ νὰ ἐπιδείξωσι μόνον ἀνυπομονήσαν μεγάλην διὰ τὴν ταχείαν ἐμφάνισιν τῶν πρὸς τῆς Βουλῆς καὶ τῶν ἄμεσον εἰς ταύτην ὑποβολῆν τῶν νομοθετικῶν τῆς μέτρων. Ἦλπισαν οὕτω πως ὅτι θὰ ἐξηγάγαζον αὐτὴν νὰ προσέλθῃ ἐνόπιον τῶν ἀδύνατον νὰ βελτιωθῇ ὁ προϋπολογισμός πέραν τοῦ 112 ἑκατομμυρίων, βραδύτερον δὲ μεταβαλὼν πᾶν γνῶμην ἀνεβίβασεν τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς 3 ἑκατομμύρια ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ θέσωμεν χεῖρα ἐπὶ τῆς γνωστῆς

πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς περιθάλψεως τῆς ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ Βουλγαρίας προσφύγων. Ὁ Ράλλης ἀνεβίβασε τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος βελτίωσιν εἰς 4 ἑκατομμύρια κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἀπεκάλεσε δὲ τὰς ἡμετέρας ἐπαγγελίας **καθαρὰν φαντασιοπληξίαν**, ἐνῶ ὁ Θεοτόκης τὰς ἐξαρχαίτησεν ὡς **ὄνειρα θερμῆς νυκτός**. Εὐμενέστεραι δὲ ἡσαν αἰκρίσεις τῶν πρώην καὶ μελλόντων ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐρὴν τότε εἰς ἣν θέσιν καὶ ὁ ἀσθενὴς, ὃν ἔχουσι μὲν ἀπελπίσει τελείως οἱ θεράποντες ἱατροί, προσφέρεται δ' αἰφνὴς ἄλλος τις νὰ ἀναλάβῃ τὴν θεραπείαν του : Δύναται αὐτὸς νὰ διστάσῃ πρὸς στιγμὴν, ἢ ἀκολουθήσῃ τὴν γνώμην ἐκείνου ὅστις τοῦ ὑπόσχεται τὴν σωτηρίαν ; Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, προκειμένης τῆς ὑπὸ τῆς συντελεσθείσης ὑπ' ἡμῶν ἐργασίας, δι' ἣν ἄλλοι ἴσως θὰ ἐχρεώζοντο μακρότερον χρόνον καὶ πρὸς ἀπλὴν ἀντιγραφὴς τῆς. Τὴν δὲ κατάπληξιν δὲν ἐκίνησε μόνον τὸ μέγεθος ἀλλὰ καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς γενομένης νομοθετικῆς ἐργασίας, δι' ἣς ἡμεῖς ἐπληροῦμεν τὰς ἡμετέρας ἐπαγγελίας καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἀπορίαν, μάλιστα δὲ ὑπὸ οἰκονομικῆν.

Εἰς τὸ ἐπόμενον : Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάστασις τότε τῆς Ἑλλάδος. Ἡ σπουδαιότης νομοθετικῆς ἐργασίας τῆς κυβερνήσεως τῆς 15 Αὐγούστου καὶ πᾶς δύναται σήμερον νὰ σοῦν πραγματικῶς ἡ Ἑλλάς.

ΣΤΑΥΡΟΣ Χ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ

Ο ΟΙΚΟΣ ΣΩΤΗΡΗ

Εἰδοποιεῖ τὰς εὐγενεστάτας καὶ πολυπληθεῖς πελατίδας τοῦ ἐπιμελεῖται εἰδικὸν διὰ τὴν ONDULATION PERMANENTE καὶ ταυτοχρόνως λανθάνει τὴν coup en coup de ventes μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐπίσης ἀπὸ εἰδικῶν.

Βουκουρεστίου 18α

Τηλέφ. 21-054

εὐμενείς διὰ τὸ μέλλον προβλέψαι ;

Βεβαίως ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου ἔχει ἓνα πρόχειρον κατάλογον τοῦ ταῦτα ἐδαπανήθησαν. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ὑπεστήριξεν ὅτι τὰ ἔφαγεν ἡ ἰδία. Ἀσφαλὼς θὰ διέτθησαν κάπου. Διὰ τὸ ὅμως ὁ μὲν νὰ διατεθῶν εἰς ὅχι κατεπιγοῦσας ἀνάγκας ; Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα.

Διότι ἀπαντᾷ ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῇ σύγχρονον κράτος ἂνεν ὅσον οἷον τε εὐρυτέρως ἐπιδιώξωσιν κοινωνικῶν σκοπῶν.

Ἀναμφισβητήτως αὐτὸ εἶναι ἀληθές. Ἀληθέστερον ὅμως αὐτοῦ εἶναι ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ Κράτος ἂνεν χωμάτων. Καὶ ὅταν ὑπάρχει ἡ ἀσφαλὴς πρόβλεψις, ὅτι εἰς μίαν στιγμὴν παγκοσμίον παραζάλης θὰ μείνωμεν πτωχοὶ καὶ ἀπένταροι, τί εἶναι προτιμώτερον, νὰ ἐξαφανισθῶμεν ὡς Κράτος ἢ νὰ διατηρηθῶμεν μὲν ὡς Κράτος, ἀλλὰ μὲ ἀναστολὴν τῆς ἀμέσου ἐπιδιώξεως τῶν κοινωνικῶν αὐτοῦ σκοπῶν ;

Ἴδου ἄλλα ἐρωτήματα ἄτινα θὰ μείνουν διαρκῶς ἀναπάντητα τόσον ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον ὅσον καὶ ἀπὸ τὰ ὄργανά του.

Ἄν δὲ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἐπιτρέπουν εἰς ἑαυτὰς κοινωνικοὺς σκοποὺς καὶ σπατάλην περιουσιῶν, ἃς μὴ λησμονώμεν ὅτι δὲν ἐτέθη ποτὲ δι' αὐτὰς ζήτημα ὑπόθεσις ὡς τίθεται δι' ἡμᾶς. Διότι εἶναι χῶραι πλούσιαι, ὑπεραυτάρχεις, θ' ἀρκέσει δὲ μικρά τις φορολογία ἐπὶ τοῦ ἀφθονοῦτος ἐθνικοῦ τῶν εἰσοδήματος διὰ νὰ ὑπερκαλύψωσιν ὑφιστάμενα τυχόν ἑλλείμματα τῶν προϋπολογισμῶν τῶν. Ἐνῶ ἡμεῖς ; Ἡμεῖς πτωχοὶ καὶ ρακένδυτοι, ζήσαντες ἐπὶ ἔτη καὶ ζῶντες ἀκόμη διὰ δανείων, ἐφθάρσμεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐπαιτίας τοῦ ἐλαχίστου ποσοῦ τῶν 500.000 λιγῶν διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ὑπαρξίν μας ! Εἰς τοῦτο δὲ ἔγκειται καὶ ἡ εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου. Εἰς τὸ ὅτι δηλ. ἐφωράθη μυωπία, ἀφροντίς καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς πραγματικότητος. Ἄνευ προβλέψεως, ἂνευ μελέτης καὶ ἂνευ προγράμματος. Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο. Ἄλλ' εἰς τὰς κατηγορίας καὶ συστάσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως περὶ συμμαχέματος, ἐθύμων διαρκῶς διαβεβαίοντα τοὺς πάντας ὅτι εἴμεθα λαμπρὰ, διὰ νὰ ἀφυπνισθῇ ἀδοκίμως μίαν ἡμέραν αὐτὴ καὶ ὁ ἀκολοιούσης ἡ πιστεύσας αὐτὴν κόμος πρὸ τοῦ χεῖλους τῆς ἀβύσσου !

Αὕτη εἶναι ἡ θέσις τῶν εὐθύνων τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τιμὰ καὶ διανύγῃς τόσον ὥστε μόνον ἡ στρεψόδικος ἐπιχειρηματολογία τῆς

Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΕΟΝ ΝΑ ΕΧΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. Ι. ΒΑΛΑΤΑ

Παρακολουθῶ μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς ἐν τῷ ἐγκρίτῳ περιοδικῷ μας γνώμας τῶν διαφόρων διακεκριμένων πολιτῶν, περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν μεθόδων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ εἶναι δυνατόν, κατὰ τὴν κρίσιν των, νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸν τόπον μας τὰ προγυμνάσια εἰς τὴν λελοισμένην τροχίαν τῆς ἐννομίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπὸ πολλοὺ ἔχουν ἐκπορευθῇ.

Πιστεύω ἀδυστάτως καὶ μετ' ἐμοῦ πιστεύουν πάρα πολλοὶ, τὸ μέγιστον μέρος ἴσως, ὅτι εἶναι δύσκολον, οἰαδήποτε κοινοβουλευτικῇ Κυβερνήσει, νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν καὶ τὸν ἐπὶ τῆς ἐννομίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπὸ πολλοὺ ἔχουν ἐκπορευθῇ.

Πιστεύω ἀδυστάτως καὶ μετ' ἐμοῦ πιστεύουν πάρα πολλοὶ, τὸ μέγιστον μέρος ἴσως, ὅτι εἶναι δύσκολον, οἰαδήποτε κοινοβουλευτικῇ Κυβερνήσει, νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν καὶ τὸν ἐπὶ τῆς ἐννομίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπὸ πολλοὺ ἔχουν ἐκπορευθῇ.

Καὶ ὁ τόπος μας ὁμοιάζει πλέον πρὸς χώραν, εἰς ἣν ἐπέδραμον ὁρμαὶ τῶν πλέον μακαρονομένων χρόνων τοῦ καὶ, ἀντιθέτως, ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία τῶν ὅπα δῶν του καὶ, ἀντιθέτως, ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία τῶν ἀντιπολιτευομένων του, εἶναι τὸ ἔσχατον τερματισμὸν τῆς ἐπικρατήσεως του, ἀξίωμα ἐφαρμοσθὲν ἀπαρεγκλίτως καὶ μεθοδικῶς, ἀλλὰ καὶ μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας.

Καὶ ὁ τόπος μας ὁμοιάζει πλέον πρὸς χώραν, εἰς ἣν ἐπέδραμον ὁρμαὶ τῶν πλέον μακαρονομένων χρόνων τοῦ καὶ, ἀντιθέτως, ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία τῶν ὅπα δῶν του καὶ, ἀντιθέτως, ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία τῶν ἀντιπολιτευομένων του, εἶναι τὸ ἔσχατον τερματισμὸν τῆς ἐπικρατήσεως του, ἀξίωμα ἐφαρμοσθὲν ἀπαρεγκλίτως καὶ μεθοδικῶς, ἀλλὰ καὶ μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας.

ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ

κατον ἐκ τῶν ὁπαδῶν του ἡμειψεν ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῆς ὑπηρεσίας του ἐν τῷ κακοκυρεῖν διὰ τὴν ἐπικρατήσιν του, ὅπνο-μεντὰς τοῦ πολεμικοῦ μετώπου, ὅταν ὁ Ἐθνικὸς Στρατός ἐμά-χετο τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα ὁλοκληροῦ τῆς φυλῆς, φυγάδας πρὸ τοῦ ἐχθροῦ καὶ φονεῖς κατό-πιν, τῇ ἐννεύσει του, τῶν δοσι-λόγων των, ἐπιλοφόρησεν ὡς «ἀ-ξίους τῆς Πατρίδος» καὶ κατα-χραστὰς τοῦ Δημοσίου χρημάτων «ἐν τῇ μοι τὰ τοῦς». Καὶ ἐ-δημιούργησεν ἐν Κράτῳ, τοῦ ὁ-ποίου καὶ οἱ Ταμίαι ἀκόμη ἀπο-καλύπτονται, ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου, σφετεριστὰς ἑκατομμυρίων καὶ εἰς τὸ ὅποιον τὸ παράδειγ-μα τούτων μιμοῦνται ζηλοτύπως καὶ οἱ αἰρετοὶ ἀρχόντες, στυλο-βάται τῆς ὀργανωμένης φατίας του. Παράδειγμα ἐπηρεάσαν ἀτυ-χῶς καὶ ἄλλους, ἐμπιστευομένους ἐν τῇ διαχειρίσει χρημάτων τοῦ κοινοῦ, εἰς ἰδρύματα Δημοσίου καὶ τῆς τέφρας τὴν εὐδαιμονίαν.

Ἐάν, εἰς ὅλα ταῦτα, ἀποτελοῦν-ται πλήρη ἀναρχία, προσθεσώμεν καὶ τὸ βάρος ἐνὸς καὶ ἡμίσεος περὶ πόντον ἑκατομμυρίου νέων κα-τοίκων, μὴ ἀποκατασταθέντων εἰσέτι πλήρως, (διότι τὰ πρὸς τοῦτο πλέον ἢ ἐπαρκὴ μέσα, ἐ-σφετερίσθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος «οἱ ἡμέτεροι» πάλιν) καὶ ἐμπνευσμένων μὲ κα-ποιαν δυσπολίαν ἔναντι τοῦ ἄλ-λου κόσμου, ὡς καὶ ἡ ἀκούστων ἐνταθεῖσα ἐκ τῶν Κυβερνητικῶν ἀπαθελῶν δυσφορία τοῦ Λαοῦ μέγα μέρος τοῦ ὁποίου, ἡ δυστυ-χία καὶ ἡ ἀπαγοήτευσίς διὰ τὴν διόρθωσιν, φέρονται πρὸς τ' ἀρι-στερά, ἔχοντες, μ' ὅλα ταῦτα σαφῆ τὴν εἰκόνα, ὅχι μόνον πλήρους Κυβερνητικῆς, ἀλλὰ καὶ Κοινο-νικῆς Ἀναρχίας.

Ἴδου λοιπὸν διατὶ ἡ ἀνόρθω-σις εἶναι δυσχερεστάτη καὶ ἡ τα-χέαι ἐπιτελεῖς τῆς ἀδύνατος. Δυσ-χερεστάτη, ἄλλ' ὅχι καὶ ἀδύνατος. Ἀρκεῖ τὴν ἀνόρθωσιν ν' ἀναλά-βῃ μία Κυβέρνησις, μὴ προερχο-μένη ἀπὸ ἐνα Κόμμα κακοποιῶν, Κόμμα διεφθαρμένων ψυχικῶς. Κόμμα τὸ ὅποιον παρέλαβε μίαν Ἑλλάδα τοῦ 1914 καὶ τὴν περι-ήγαγεν εἰς οἷαν κατάστασιν εὐρί-

σκεται τῷ 1932!!!. Οὕτε καὶ ἀ-πὸ τὰς ποικιλοπύκνους παραφρά-δας τοῦ Κόμματος αὐτοῦ, αἵτινες ἀπὸ 5/ετίας ἐσχηματίσθησαν, ὅχι διότι οἱ δημιουργοὶ τῶν παρα-φράδων τούτων διεφάνθησαν πρὸς τὰς γενικὰς Ἀρχὰς τοῦ Ἀρχη-γοῦ των τῶν ὁποίων ἐπηρεάσαν τὴν φιλίαν κατὰ τὰς κοισιμοτέρας στιγμὰς τοῦ Ἐθνικοῦ μας βίου εἰς τὰς κακοτυχίας κατὰ τῆς Πατρίδος, ἀλλὰ διότι δὲν τοὺς ἀ-φρινεν, ἀφοῦ ἐπὶ τὸσον χρόνον δὲν ἐπηρεάσαν, ν' ἀναλάβουν καὶ αὐτοὶ τὴν...προσοδοφόρον Ἀρχήν.

Ἡ κατάστασις, εἴπομεν, δύνα-ται νὰ διορθωθῇ, ὅταν ἡ Κυβέρ-νησις ἔχει ἓνα λαόν, ὡς τὸν ἐλ-ληνικόν, εὐφρυν, ἐργατικόν, ὑπε-ρήφανον, καὶ λιτόν. Καὶ ἀναλά-βῃ μία Κυβέρνησις ἱκανὴ νὰ με-ταχειρισθῇ καταλλήλως τὸ θαν-μάσιον τοῦτο ἔλκον καὶ ἐμπνέ-ουσα τὴν ἐμπιστοσύνην περὶ τῆς χρηστῆς διαχειρίσεως τῶν κοινῶν θὰ δυνηθῇ ν' ἀναδημιουργήσῃ καὶ τῆς τέφρας τὴν εὐδαιμονίαν.

Τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, ἐμπνεόμε-νον ἀπὸ τὰς μεγάλας ἀρετὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ του, θὰ κληθῇ ἀσφα-λῶς ν' ἀναλάβῃ τὸ μέγα καὶ δυ-σχερὲς ἔργον τῆς ἀναδημιουργίας. Τὰ ἐμπόδια θὰ εἶναι, τρομερὰ, διότι θὰ εὐρεθῇ πρὸς ἐρείπων. Ἀνάγκη περισυλλογῆς καὶ ταξι-νομήσεως τῶν πάντων.

Θὰ χρειασθῇ ἐφαρμογὴ Δημο-σιονομικῆς πολιτικῆς στηριζομέ-νῃ πρὸ παντός εἰς αἰματηρότητα οἰκονομίας, ἐφαρμοζομένης ἀμέ-ως καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς.

Αἱ οἰκονομίαι ὅμως προϋπο-θέτουν τὴν κατάργησιν ὀργανικῶν θέσεων καὶ διαφόρων ἐδικῶν ὀργανισμῶν, παρῶντων, διὰ νό-μων συσταθέντων, ὡς καὶ δι' αὐ-τοῦ τοῦ Συντάγματος ἀκόμη, ὁ-περ, κανονικῶς, θὰ βραδύνῃ, ἀλλ' οἱ «καίροι οὐ μενετοὶ» καὶ πρέπει ταχέως νὰ ἐνεργήσῃ.

Φρονῶ, ὅθεν, ὅτι θὰ παραστῇ ἀνάγκη ν' ἀναλάβῃ προσορρινῶς —καὶ πρέπει νὰ ἀναλάβῃ— παρὰ τὰς βασικὰς ἀρχὰς του—δικτατο-ρικὰ δικαίωμα καὶ, δι' ἀναγ-καστικῶν διαταγμάτων, καταργή-σῃ ἢ τροποποιήσῃ, ὅσους νόμους εἶναι δυνατόν καὶ ἀφοῦ τακτοποιή-σῃ, τὴν κατάστασιν, μετὰ βραχὺ βίον τῆς Βουλῆς καὶ δι' ὅσον χρό-νον θ' ἀπαυτῇ ἢ τακτοποιήσῃ τοῦ προέχοντος σήμερον οἰκονομικοῦ ζητήματος προκυρήξῃ κατόπιν ἐκλογάς, δι' ἀναθεωρητικῆν ἐθνο-συνέλευσιν, διὰ τὴν ἐκ βάρων ἀναδημιουργίαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΑΤΑΣ
Δικηγόρος

ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ :

Η' ΕΞΙΧΝΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΕΙΝΑΙ «ΠΝΕΥΜΑ».—ΟΙ ΚΟΛΠΟΙ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ.—ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΕΛΞΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΩΣΕΩΣ.—ΥΛΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΝΘΕΙ-ΣΤΑΙ.—Η ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΣΟΦΟΥ ΝΙΟΥΣ.—ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ.—Η ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.—Ο ΑΛΗΘΗΣ ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΥΛΗ, ΑΛΛΑ ΔΥΝΑΜΙΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Τοῦ πνευματιστοῦ συνεργάτου μας κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΥ

Β'.

Πρὶν ἢ εἰσελθῶμεν εἰς τὴν πλήρη καὶ λεπτομερῆ περιγρα-φὴν τῶν πνευματικῶν φαι-νομένων, πρὶν ἢ ἀναφέρωμεν τὰς παρατηρήσεις τῶν εἰς αὐτὰ ἀσχοληθέντων διαπρεπῶν ἐπι-στημόνων καὶ προβῶμεν εἰς τὴν ἐπεξηγηματικὴν ἀνάλυσιν αὐτῶν ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς νὰ ἐρευνή-σωμεν ἕαν ὑφίσταται δύναμις, ἥτις ὡς ἐκ τῶν ἰδιότητων αὐτῶν εἶναι ἡ κατὰ μέγα μέρος προ-καλοῦσα τὴν παραγωγὴν αὐτῶν καὶ τὴν ὁποίαν οἱ πάντες ἀπο-καλοῦσι *Πνεῦμα ἢ ψυχὴν*.

ΥΠΟΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἄπασαι αἱ φυσικαὶ καὶ φι-λοσοφικαὶ Ἐπιστήμαι διακρί-νουν τὴν δημιουργίαν, ὑπὸ δύο θεμελιώδεις ὅρους : *Ὑλὴν καὶ Πνεῦμα*.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ Πνεῦμα ὑπεκ-φεύγει τὰ σωματικὰ αἰσθητήριά μας, ὀφείλομεν, ἀκολουθοῦντες τὴν μέθοδον τῆς ἀπὸ γνωστοῦ ἀνακαλύψεως τοῦ ἀγνώστου, νὰ ἐξετάσωμεν προηγουμένως τί εἶ-ναι ἡ πρὸς τοῦτο ἀναποσπάστως συνδεσμένη *Ὑλὴ*.

Οἱ πάντες γνωρίζομεν ὅτι διὰ τῆς λέξεως *Ὑλὴ*, ἐκφράζομεν τὴν ἰδέαν παντός ἀντικειμένου ὑποκείμενου εἰς τὰς αἰσθησεις μας καὶ ὅτι τρεῖς εἰσὶν αἱ οὐσι-ώδεις καταστάσεις τῆς ὕλης, ἡ στερεά, ἡ ὑγρὰ καὶ ἡ ἀτμοειδής.

Ἐρευνῶντες τὴν σύνθεσιν αὐ-τῆς, ἀνακαλύπτομεν ὅτι ἐν οὐ-αδὴποτε τῶν καταστάσεων τοῦ-των διατελεῖ, ἀπαρτίζεται ἐκ μορίων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον συμπυκνωμένων ἀτόμων, ἐκ τῆς συμπυκνώσεως ἢ ἀραιώσεως τῶν ὁποίων γεννῶνται αἱ τρεῖς αὐταὶ καταστάσεις.

Ἐκ τῶν καταληκτικῶν προό-δων τῆς χημείας, γνωρίζομεν ὅ-τι ἡ ἐπιστήμη αὕτη, καίτοι κα-τώθισα διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν τελευταίων αὐτῆς χημικῶν μέσων καὶ ἐφευρέσεων νὰ δια-ρῆσθ τὴν ὕλην μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῇ λεπτεπι-λέπτου ἀερίου καὶ τῶν ραδιενε-ργῶν δυνάμεων, ὡς καὶ τῶν ὑ-ποδιαίρεσεων τῶν ἐν τῷ παρόν-τι αἰῶνι ἀνακαλυφθέντων ἡλεκ-τρονίων, οὐχ' ἥττον δὲν ἡδυνή-θη εἰσεῖναι, οὐδ' ἴσως ἐν τῷ μέλ-

λοντι θὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ κα-ταφθάσῃ τὴν ἀτομὸν τῆς ὕλης, ἥτις ἐφ' ὅσον διαιρεῖται, ἐπὶ τοσοῦτον παριστᾷ ἐπ' ἀπειρον νέας συνθέσεις, διαφευγούσας τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν καὶ δι-αὐτῶν ἔτι τῶν τελειότερων ἐπι-στημονικῶν ὁργάνων.

Ὅσαίς, εἴτε διὰ τοῦ τηλεσκο-πίου, εἴτε διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐξοπλίζεται ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλ-μός, ἐκπλήσσεται πρὸ τοῦ πα-ρελαινόντος μεγαλοπρεποῦς θεά-ματος τῆς συνθέσεως τῆς δημι-ουργίας.

Ὅτε ἐν μὲν τῷ ἐλαχίστῳ ἄ-στρῳ ἀποκαλύπτει ἥλιον, παρα-σύροντα ἰδία πλανητικὰ συστή-ματα, παρεμφερῆ πρὸς τὸ ἡμέ-τερον, ὅτε δὲ ἐν τῷ καταμεριζο-μένῳ κυβικῷ χιλοστομέτρῳ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἀριθμεῖ-πέντε ὅλα ἑκατομμύρια ὁρατῶν ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ὑποδιαιροῦν-ται εἰς ἀπειρον ἀριθμὸν ἡλεκ-τρονίων καὶ ταῦτα εἰς ἄλλας ὑ-ποδιαίρεσεις, κινουμένων μετ' αὐ-τοῦ πρὸς τὴν καταληκτικὴν ταχύ-τητα, περιδεῖς πρὸ τοῦ περι-βάλλοντος μυστηρίου κύπτει.

ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΥΛΗ

Ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς περαιτέ-ρω ἐξερευνήσεως τῶν ἀδύτων φυσικῶν δυνάμεων ἡ ἀνθρωπί-νη διάνοια ἀναγκάζεται νὰ τῆξῃ συμβατικὸν ὅριον τῆς ἐφεκτικῆς ἀντιλήψεώς της, τὴν διακεχυμέ-νην ἐν τῷ σύμπαντι λεπτοτάτην οὐσίαν τοῦ αἰθέρος, ἐν τῷ ὁποίῳ περιλούονται καὶ διαπλέονται πάντες οἱ κόσμοι ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Ἀπείρου Θεοῦ, ὅστις διὰ τῶν δύο θεμελιωδῶν νόμων τῆς *ἐλξεως* καὶ *ώσεως*, ἐνθεν μὲν συμπυκνεῖ τὰς ἀτόμους εἰς δια-κεκριμένας μορφάς, ἐτέρωθεν δὲ διατρεῖ τὴν αὐτοτέλῃ ἀτομι-κότητά των.

Καὶ αὐτὸς ὁ συμπυκνέστερος λίθος ἢ τὸ μέταλλον ἀπαρτίζεται ἐκ διακεκριμένων μορίων, ὑπο-διαιρουμένων εἰς ἡλεκτρόνια καὶ εἰς τὰς ὑποδιαίρεσεις αὐτῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀτομὸς δὲν εἶναι πλέον ὕλη ἀλλ' ἐνέργεια, διαχω-ριζομένων ἀπ' ἀλλήλων καὶ συν-δεομένων πρὸς τὸ ὅλον, ἀναλό-γως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἐνε-ργείας τῶν ὁποίων ἐμφανίζονται αἱ διάφοροι μορφαὶ τῆς ὕλης, τῶν ὁποίων αἱ καταστάσεις εἰ-

ναι ἀποτέλεσμα τῆς ἰδίας καὶ αὐτῆς ἐνεργείας.

Ἄρα αἱ διάφοροι καταστάσεις καὶ μορφαὶ τῆς ὕλης ἀπὸ τῶν στερεωτέρων καὶ συμπαγεστέρων σωμάτων, μέχρι τῶν αἰ θειωτέ-ρων αὐτῆς ἐκφάνσεων, ὡς περι-πίπτουν εἰς τὴν ἀσθενῆ ἀντίλη-ψιν τῶν αἰσθητηρίων ἡμῶν ὁρ-γάνων καὶ ὡς ταῦτα τὴν ἀντι-λαμβάνονται δὲν εἶναι ὕλη, ἀλλ' ἐνέργεια καὶ δύναμις.

ΔΥΝΑΜΙΣ - ΘΕΟΣ - ΠΝΕΥΜΑ

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἀναφύε-ται τὸ ζήτημα. Ἀφοῦ ἡ ὕλη διὰ τῆς ὑποδιαίρεσώς της ἐκ-φεύγει τὰ ἡμέτερα αἰσθητήρια καὶ ἐκδηλοῦται ὡς ἐνέργεια δυ-νάμεως, ποῦ δέον νὰ ἀναζητή-σωμεν τὰ ὅρια τῆς ἐκμνηστεύσε-ως της ; Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς βα-σιλείας τοῦ Πνεύματος ἡ προτι-μότερον, ἀποβάλλοντες πᾶσαν περὶ Πνεύματος ἰδέαν νὰ περι-ορίσωμεν τὴν δημιουργίαν εἰς μόνον τὸν ὁρατὸν κόσμον ;

Καίτοι ἡ ἀνθρωπίνη συνεί-δησις καὶ λογικὴ ἀποκροῦσιν δι-ααρρήδην τὸν περιορισμὸν τοῦ σκοποῦ τῆς δημιουργίας εἰς μόνον τὸν ὁρατὸν κόσμον, οὐχ' ἥ-ττον πρὸ τοῦ προβλήματος τῶν ὁρίων τοῦ Πνεύματος ἡ προτι-μότερον, ἀποβάλλοντες πᾶσαν περὶ Πνεύματος ἰδέαν νὰ περι-ορίσωμεν τὴν δημιουργίαν εἰς μόνον τὸν ὁρατὸν κόσμον ;

Καίτοι ἡ ἀνθρωπίνη συνεί-δησις καὶ λογικὴ ἀποκροῦσιν δι-ααρρήδην τὸν περιορισμὸν τοῦ σκοποῦ τῆς δημιουργίας εἰς μόνον τὸν ὁρατὸν κόσμον, οὐχ' ἥ-ττον πρὸ τοῦ προβλήματος τῶν ὁρίων τοῦ Πνεύματος ἡ προτι-μότερον, ἀποβάλλοντες πᾶσαν περὶ Πνεύματος ἰδέαν νὰ περι-ορίσωμεν τὴν δημιουργίαν εἰς μόνον τὸν ὁρατὸν κόσμον ;

Οἱ μὲν ὕληται περιορίζονται εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τῆς συγ-χρόνου ὑποστάσεως τῆς ὕλης καὶ δυνάμεως, ἀπαξιοῦντες νὰ ἐξετάσωσι τὴν φύσιν καὶ τὴν πηγὴν τῆς δυνάμεως ταύτης.

Οἱ πανθεῖσται ὑποστηρίζουσι τὴν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς ὕλης διάχυ-σιν τοῦ Θεοῦ, τὸν ὅποιον οὕτως ἀποστεροῦσιν ἀτομικότητος. Οἱ δὲ πλείονες καὶ ἐξεφρονέστεροι θεῖσται, παραδέχονται καὶ πι-στεύουσιν εἰς τὴν ὑπαρξίν ὑπερ-τάτης Αἰτίας, ζωογονοῦσης τῆς ὕλης καὶ κανονικοῦσας τὰς λει-τουργίας της πρὸς τελικὸν τινὰ σκοπόν.

Ἀναλύοντες ἓνα ἕκαστον τῶν θεμελιωδῶν τούτων συστημά-των, συνάγωμεν ἐκ τῆς ἐπιστα-μένης μελέτης αὐτῶν ὅτι πᾶσαι αἱ προσηθείαι θεωρεῖται ἐνῶ φαινομενικῶς διαφωνοῦσι, κατὰ τύπους ἀνομολογοῦσι καὶ ἀνα-γνωρίζουσιν οὐσιαστικῶς τὴν ὑ-παρξίν ὑπερέτας ἀκαταλήπτου

δυνάμεως, τὴν ὁποίαν οἱ μὲν καλοῦσι *Δύναμιν* οἱ δὲ *Θεὸν* καὶ ἕτεροι *Πνεῦμα*.

Ὡστε ἐν συγκεκριμένῳ ἡ ἀμ-φοσβήτης περιορίζεται ὅχι πλέον μεταξὺ ὕλης καὶ πνεύμα-τος, οἷτινες εἶναι ἄλλοι ὅροι ἐκ-φράσεως, ἀλλὰ μεταξὺ ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου κόσμου καὶ μεταξὺ τυχαίας ἢ νοητῆς λειτουργίας τοῦ σύμπαντος.

Προβαίνοντες εἰς τὴν περαι-τέρω ἀνάλυσιν τοῦ προκειμέ-νου θέματος, ἃς ἐξετάσωμεν προηγουμένως τὴν αἰτίαν, τὸν λόγον τοῦ παντός, ὅπως ἴδωμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ πανό-ραμα τῆς Δημιουργίας καὶ κρί-νωμεν περὶ τῆς πηγῆς τοῦ Πνεύματος.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΝΙΟΥΣ

Δὲν διστάζω δὲ νὰ προσφύ-γω πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ὑφίστου-τούτου ἀντικειμένου εἰς τὴν παρ-σίαν τῶν γνωμῶν τοῦ διαπρεποῦς Γάλλου ἐπιστήμονος καὶ σοφοῦ Εὐγενίου Νιούς, ὅστις διὰ τῆς ὑψηπέτιδος φαντασίας του με-ταρρῶσιν ἡμᾶς μέχρι τῶν προσι-τῶν ὁρίων τοῦ Ἀπείρου καὶ τοῦ Ὑπεράστου Ὄντος.

Ἐπὶ τῶν ὁρατῶν κόσμων, «λέγει ὁ σοφὸς αὐτός, ἐν ἀποστά-σει δισεκατομμυρίων λευγῶν ἀ-πὸ τῶν φωτεινῶν σημείων, ἄτι-να καλοῦνται ἀστρά, εἶναι δὲ «πράγματι τόσο ἥλιοι, μόλις δι-«καρτεῖται ὁ ὀφθαλμὸς κατὰ τὰς ἀ-«στροφεγγεῖς νύκτας ἐλαχίστας «φωσφορίζουσας κηλίδας, ὡσεὶ «γινέμεθα λευκῶν ἀτόμων».

ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ Ε. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'

Η «ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ» ΚΑΙ Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΕΠΗΒΟΛΟΝ (;) ΔΙΑΝΟΙΑΝ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΑΛΙΑΚΜΟΝΟΣ !

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

(Συνεχίζομεν και σήμερον την δημοσίευσιν περιχοπῶν ἀπὸ τοῦ ἀποκαλυπτικῶν βιβλίου τοῦ Στρατηγοῦ Ἰω. Ἰωαννιδίου.

Εἰς τοὺς ἀνησυχοῦντας Μακεδόνας καὶ Θράκας, οἵτινες τῷ 1913 ἐπεσκέψθησαν τὸν κ. Βενιζέλον, γνωρίζομεν—ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου—τὴν ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἀρραβώσεως ἀπ' αὐτῶν πάσαν ἐλπίδα καὶ διαμείνας ἀνάληπτος πρὸ τῶν ἰκεσίων των. Τότε, ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Δέλλιος ἔδωκε τὴν κάτωθι ἐλληνογερμανικὴν ἀπάντησιν, ἥτις καὶ ἐξηγήθησε τὸν τότε καὶ σήμερον Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος :

ΔΕΛΛΙΟΣ Δὲν θὰ ἀκούσωμεν τὰς συμβουλὰς σας, Κύριε Πρόεδρε, διότι δὲν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι πρὸς τοῦτο, ἀρὸς δὲν ἀπὸτελοῦμεν μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους κατὰ τὰς δηλώσεις σας. Εἴμεθα δὲ ὑποχρεωμένοι πρὸς σωτηρίαν τοῦ κινδυνεύοντος ἔθνισμός μας, νὰ ζητήσωμεν ἐν ἀνάγκῃ τὴν προστασίαν τῆς Αὐστρίας, διότι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ζήσωμεν ὑπ' αὐτὴν ὡς Ἕλληνες καὶ οὐχὶ ὡς Βούλγαροι (Ἐπὶ τῇ δηλώσει ταύτῃ τὰ νεῦρα τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐξέσπασαν, καὶ μετὰ πρωτοφανῆ ὀργὴν ἐκτύπησε ζωηρῶς τὸν γρόνθον τοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης).

Τούτων λεχθέντων, ὁ Βενιζέλος ἀποτόμως ἐγκατέλειπε τὴν Ἐπιτροπὴν μετὰ τῶν δύο ἀφόντων συμπαραστατῶν του Ὑπουργῶν, καὶ εἰσῆλθε πλήρης ὀργῆς εἰς τὴν Αἴθουσαν τῆς συνεδριαζούσης Βουλῆς καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ βήματος προσέβη εἰς τὴν περιφώνησιν δηλώσιν ὑπὸ τὴν ἀπερίγραπτον κατάπληξιν τῆς Βουλῆς καὶ τῶν Θεωρεῶν ὅτι : «Καὶ εἰρηνικῶς καὶ ἐκουσίως προσφερομένης τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην δὲν θὰ τὴν ἐδεχόμεν, καθόσον δὲν θὰ ἔχη ἡ Ἑλλὰς σπονδυλικὴν στήλην». «Ὅτε, ὁ ἀειμνηστὸς Θεοτόκης ὑποπτεύσας τὴν ἀφορμὴν τῆς ὀργῆς του, ἐγερόθης εὐθυτενῶς καὶ ἐπιβλητικῶς τῷ ἔκαμε τὴν περιλόγητον παρατήρησιν: «Μὴ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὀργῆς προβαίνετε εἰς τοιαύτας δηλώσεις ἀντεθνικάς».

ΑΙ ΑΦΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΘΕΩΡΙΑΙ

Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Ἰωαννιδὴς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν συμβαινόντων κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς κηρύξεως τοῦ ἐλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἀντιλήψεις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου γράφει τὰ ἑξῆς :

Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης ἔκρινοντες εἰς τὴν διὰ μεγεθύνοντι καὶ φρακῷ ἐξέτασιν ἐνὸς ἐλαχίστου φύλλου βρόχου, ἐκπληκτικοὶ «διαβλέπωμεν ἐκτυλισσομένην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, πρωτοφανῆ χλιδὴν ἀγνώστου βλαστήσεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀλαθῆτως ἐνδιαιτῶνται μυριάδες μικροβίων ἀδιόρατων καὶ δι' αὐτῶν ἔτι τῶν τελειωτέρων μικροσκοπίων. Ἄν δὲ ὑποθεθῇ ὅτι τελειότερα ὄργανα ἤθελον ποτὲ κατὰστήσῃ δυνάτην τὴν λεπτομερεῆ ἐξέτασιν καὶ τοῦ μικροσκοπικοῦ τοῦτου κόσμου, οὐδέποτε θὰ κατεφθάνομεν τὰ ὅρια τῆς ζωῆς.

«Πρὸς τοιαύτας ὑπερβολὰς ἐπισκοπεῖται πάντα τὰ μὴ πεπειραμένα πνεύματα, ὀφειλόμενα πρὸ πάντων νὰ ἐξοικειωθῶμεν, ὅπως ἄλλωθεν ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀκτινοβολία τοῦ ὁποίου καταπλήσσει πᾶσαν ἐταστικὴν διάνοιαν.

«Πρὸ τῶν ἀκαταλήπτων ἐσχάρτων τοῦ ἀπερίωτος μεγίστου καὶ τοῦ ἀπερίωτος ἐλαχίστου, ἀποδει-

κν πολλῶν ἀποστάσεων καὶ ὀφθαλμοφανεστάτων ἀποδείξεων, χαρκτηριστικῶν καὶ σαφῶν ἐνεργειῶν, ἡλίου φαινότατον κατεδεικνύετο ποῦ κατέτεινον αἱ προθέσεις, ποῦ ἀπεσκόπων αἱ βλέψεις καὶ τί ἐχάλευον τὰ σχέδια τῶν Βουλγάρων τὰ ἀδεῖξως συγκαλυπτόμενα καὶ πόσον μακρὰν τῆς πραγματικότητος ἐυρίσκοντο αἱ ἀφελέσταται τοῦ Βενιζέλου θεωρίαι περὶ Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ Βουλγαρικῆς συνεργασίας. Καὶ προβλέπων τὰ μέλλοντα γενέσθαι ὡς προνοητικὸς στρατηγὸς καὶ ὁξυδερκὴς διπλωμάτης ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐδράττετο πάσης εὐκαιρίας νὰ καθιστῇ τὴν ἀπορροφῶν κατὰστασιν ταύτην γνωστὴν ἀδιακώπως εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, τονίζων αὐτοῖς συνάμα καὶ τὴν ἀναπόδραστον καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τοῦ κατὰ τῆς Βουλγαρίας πολέμου, τῆς κατεχούσης τὸ ἰσχυρότατον Κιλκίς, τὸ μολὶς 14 χιλιόμετρα τῆς Θεσσαλονίκης ἀπέχον καὶ ταύτης δεσπόζον, ἥτις ταχέως καὶ ἀναποφύκτως θὰ ἐπιπτεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.

Τὰ δὲ ἑλληνικὰ ὄρια ἀναγκαστικῶς καὶ ἀναποτρέπτως θὰ ὑπεχώρουν εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ «Ἀλιάκμονος πέραν τοῦ ὁποίου ἡ ἱστορικὴ πολυμάθεια τοῦ Βενιζέλου δὲν ἐβλεπεν ἑλληνισμὸν οὔτε διὰ τῆς ἀθλάστου οὔτε διὰ τῆς τεθλασμένης. «Ἦγουν, μετὰ τοιούτους καὶ τοσοῦτους ἀγῶνας, μετὰ τοιαύτας καὶ τοσαύτας ἀπωλείας, μετὰ τοιαύτας καὶ τοσαύτας περιπετειᾶς καὶ μετὰ τοιαύτας καὶ τοσαύτας δαπάνας, ἡ Ἑλλὰς θὰ κατέληγεν εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ Βερολίνου, ἢν προθυμώτατα παρεχώρει ἡ Τουρκία, μετὰ τῆς Κρήτης, ἵνα μὴ αὐτὴ συμμεθεῖν εἰς τὴν κατ' αὐτῆς Σερβοβουλγαρικὴν Συμμαχίαν».

Σὺν τῇ ὀδυνηροτάτῃ ὅμως προσήκη, ὅτι ἑλληνικώταται χωρεῖται, τῇ πρωτίστῃ, κυρία καὶ ἀποτελεσματικῇ συνεργασίᾳ καὶ συνδρομῇ, κατὰ τὴν ἀλάσσαν, τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἀποσπασθεῖσαι, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὑπῆρχον πλείστοι καὶ βῆσιμοι πιθανότητες καὶ ἐλπίδες νὰ περιήρχοντο ἡμέραν τινὰ, βραδέως ἄλλ' ἀσφαλῶς, εἰς αὐτὴν. ἐτύγχανον κατελθιμένα ὑπὸ τῶν Σέρβων καὶ τῶν Βουλγάρων, προσκόπων τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ Πανσλαβισμοῦ ὁργάνων πειθηνίων, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπεκλείετο ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως πᾶσα ἐλπίς μελλοντικῆς αὐτῶν ἀποσάσεως. Ὁφθαλμοφανεστάτην καὶ σκληροτάτην πραγματικότητα, τὴν ὁποίαν ἡ διπλωματικὴ τοῦ Βενιζέλου ὁξυδερκεία δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐδέχετο κἄν περὶ αὐτῆς νὰ συζητήσῃ καὶ ν' ἀκούσῃ.

Πλὴν τὰ σχέδια καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου διηκόλυνε καὶ πάλιν «ὁ Ὑμνος» ὅστις ἰδιαίτερος ἀγαπᾷ, σκέπει καὶ προστατεύει τὴν Ἑλλάδα, διότι τὴν ἀληθῆ Αὐτοῦ Πίστιν καὶ Λατρείαν διέδωκεν ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν ἡ θεοπρεπὴς, ἀείψως καὶ ἀκατάλυτος ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἐσπερώσεν αἰδίως καὶ ἀδιασείστος ὁ ἀνέσπερος, ὁ ἀπαράμιλλος καὶ ὁ ἀφθαστος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, ἀποφασίσας ὥστε :

1) Οἱ Σέρβοι νὰ ἀρνηθῶσιν, ἔνεκα τῆς ἐκ τῆς αὐτονομίας τῆς Ἀλβανίας γενομένης εἰς αὐτοὺς ἐδαφικῆς ζημίας, τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προσυμφωνηθείσης μετὰ τῶν Βουλγάρων συμβάσεως διανομῆς τῶν κατακτηθέντων Τουρκικῶν ἐδαφῶν. Καὶ

2) Οἱ Βούλγαροι νὰ προσβληθῶσιν ὑπὸ ἀκατολογίστου ἀλαζονικῆς κατ' ὅλον αὐτοπεποιθήσεως καὶ ὑπεροχῆς καὶ κτηνώδους λαιμαργίας νὰ καταβροχθίσωσι τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα».

Η ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΟΝΗΧΑΝΙΑ

Ἀπὸ τὸ «Ἐλευθέρων Βῆμα» παραλαμβάνομεν τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον : «Ὅταν ὁ Ἕλλην θέλει», κάτωθι δημοσίευμα: Ἀπὸ τὰ πλέον σπάνια φαινόμενα εἶνε ἡ ἀπονομή βραβείων ἀπὸ διεθνῶν ἐκθεσίων τοῦ Λονδίνου εἰς οἰανδήποτε ξένην βιομηχανίαν ἢ ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν. Καὶ φυσικὰ πολὺ σπουδαιότερον γεγονός θεωρεῖται ἡ ἀπονομή τοῦ μεγαλειότερου βραβείου τοῦ τιτοφορομένου «ἐκπύου» συναγωνισμοῦ. Ἐν τούτοις μία ἑλληνικὴ ἐπιχείρησις, ἡ καφεκοπικὴ ἐταιρεία «Α. Λουμινδῆς καὶ Σία», ἡ ὁποία ἐνὸς ὀλίγων ἐτῶν ἐσημείωσε καταπληκτικὰς προόδους καὶ ἐτιμῆν μετὰ ἄλλα βραβεῖα διεθνῶν ἐκθεσῶν ἐπέτυχε νὰ λάβῃ τὸ «ἐκπύου» συναγωνισμοῦ» μέγα βραβεῖον.

ΓΥΡΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΝ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Κ. Σ. ΜΗΛΙΑΔΗ

Ὁ ζωγράφος κ. Μηλιάδης δὲν εἶναι γνωστὸς ὅσο θὰ ἔπρεπε εἰς τὸν ἑλληνικὸν φιλότεχνο κόσμον, διὰ τὸν λόγον ὅτι εἶναι μονίμως ἐγκατεστημένος εἰς τὸ Παρίσι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ἡ ἐργασία του δὲ ἡ ζωγραφικὴ ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴ φύσιν τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης καὶ ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τῶν παρισινῶν περιχώρων, ἐξετιμῆθη κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις τοῦ Salon des Artistes français, τῶν Βρυξελλῶν κ.λ. Σήμερα ὁ Ἕλλην αὐτὸς ζωγράφος εὐρίσκειται εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐκθέτει εἰς τὴν αἰθυσσὸν τοῦ «Παρανασσοῦ» μίαν σειρὰ ἀπὸ ἀρκετῆς ἐλαιογραφίας, ἀκουστέλλας καὶ μερικὰ ντεσέν μετὰ μολύβι. Τοὺς πίνακας τοῦ κ. Μηλιάδῃ τοὺς διακρίνει εὐγενὴς χρωματικὴ ἀντίληψις καὶ σταθερότης σχεδίου. Ὁ ὑπ' ἀριθ. 7 πίνακας τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Παλαιὸς νερόμυλος» ἐκτεθεὶς ὅπως ἀναφέρει τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκθέσεως εἰς τὸ Salon, συγκεντρώνει αἰσθητικὰς ἀρετὰς καὶ τεχνικὴν ἱκανότητα ἐνὸς καλλιτέχου «φθασιμένου» ὅπως καὶ οἱ ὑπ' ἀριθ. 14 «Ἑξοχικὸς δρόμος», 4 «Γεφύρι Μαρί», 28 «Προκυμαία Ραππέ», γιὰ ν' ἀναφέρω τοὺς περὶ χαρακτηριστικῶς κατὰ τὴν γνώμην μας πίνακας μετὰ παρισινὰ θέματα τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς. Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ἐκδηλώνεται περισσότερο ὁλοκληρωτικὰ ἡ ζωγραφικὴ ἰδιοσυγκρασία τοῦ κ. Μηλιάδῃ, εἶναι ἡ νεκρὰ φύσις, τὴν ὁποίαν ἐξημενεύει μετὰ ἀξιοθαύμαστη πιστότητα καὶ μετὰ πνοὴν δημογραφικῇ.

Ἐδῶ ἔχει νὰ ἐκτιμῇ ὁ θεατὴς πρὸ παντός ἄλλου, τὴν πλαστικὴν δυναμικότητα τοῦ ζωγράφου πίνακες ὑπ' ἀριθ. 15, 18, 19, 22, 29, 33, 64, 68. Ἡ νατουρ-μὸρ τοῦ κ. Μηλιάδῃ, σημειώνει ἐνα σταθμὸν εἰς τὴν ζωγραφικὴν κίνησιν τοῦ τόπου μας, καὶ τὸν ἐπιβάλλει περισσότερο ἴσως ἀπὸ τῆς ἐλαιογραφίας του, καὶ τὰ πευκά, ποὺ ἐκθέτει. Μ' αὐτὸ δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι ν' ἀρνηθῶμεν τὴν ἀξίαν καὶ τὸν ἄλλον πλεονεχισμὸν τῆς ἐργασίας του, ἡ ὁποία καὶ εὐσυνειδησίαν παρουσιάζει, καὶ ἐνδιαφέρων τεχνικὴν καὶ αἰσθητικὴν, ἡ νεκρὰ φύσις, συνταίριζέι κατὰ τὴν γνώμην μας περισσότερο στὸ ζωγραφικὸν τεμπερόμεντο τοῦ κ. Μηλιάδῃ, καὶ τοῦ παρέχει ἑδαφὸς γόνιμο νὰ ἐκφρασθῇ ἡ καλλιτεχνικὴ του προσωπικότης. Εἶναι πράγμα τιμὴν τοῦ ζωγράφου ἐκθέσει, διότι δὲν ἠγομώνησε νὰ παρουσιάσῃ στὴν ἐκθεσίον του αὐτὴ καὶ μερικὰ κομμάτια παρμένα ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς πατρίδος του. Τὰ ἑλληνικὰ ἔργα του δονοῦνται ἀπὸ ἓνα παλὸν συγκινήσεως, καὶ ἀπὸ αἰσθημα ὁτογγῆς πρὸς τὸ ἑλληνικὸ φῶς, καὶ τὸ Ἀττικὸ τοπεῖο. Σημειῶναι ἰδιαίτερος τοὺς ὑπ' ἀριθ. 80, 85, 86, 84 πίνακας τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Μηλιάδῃ τοὺς ὁποίους ἐνεπνεύσθη κατὰ τὴν ἐδῶ παραμονὴν του. Ἐνδιαφέρουσα ἐπισχεῖναι καὶ ἡ σειρὰ τῶν ὑδατογραφῶν τῆς ἐκθέσεως τοῦ «Παλιῷ-Παρίσι» πινὰς ὑπ' ἀριθ. 8, τὰ «Ροδάκινα» ἀρ. 1, τὸ «Quai du Louvre» ἀρ. 13, ὅπως ἐπίσης καὶ ὁ ὑπ' ἀρ. 20 ἀκουστέλλας «Le Quai à Paris, παρουσιάζουν τὸν κ. Μηλιάδῃ πολὺ καλὸν ὑδατογράφον κατεργάμενον ὅλα τὰ σεχρὰ τῆς ἀχάριστης, ἀλλὰ τόσο ἐγγενεῶς τέχνης τῆς ἀκουστέλλας. Τέλος τὰ τέσσαρα ντεσέν τοῦ κ. Μηλιάδῃ ἀποτελοῦν μίαν ἐνθύμωτον ἐκπληξὴν τῆς ἐκθέσεως, ἡ ὁποία ὑπῆρξε ἀτυχὴς κατὰ τοῦτο, ὅτι ἤνοιξε σὲ μίαν στιγμὴν ψυχολογικῶς δὲν εὐθετεῖ καὶ πρόσφορον.

ΤΑΚΗΣ ΚΟΚΚΟΡΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Εἰς βαθύτατον γῆρας ἀπὲ θανεν ἐν Κερκύρα ὁ Στέφανος Θεοτόκης (βαρωνέττος). Γόνος ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας, εὐγενῆς ἐν τῇ ψυχῇ καὶ ἐξ αἵματος, κατ' ὅλον τὸν μακρόν του βίον ἀπήλαυσε τῆς ἀμερίστου ἐκτιμῆσεως, σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως ἐκ μερῶν τῶν κατοίκων τῆς νήσου, τιμηθεὶς ἐπανειλημμένως μετὰ ἀξιώματα. Ἡ Κέρκυρα, ἥτις κλαίει σήμερον τὸν θάνατον τοῦ Στεφάνου Θεοτόκη, ἀπώλεσεν ἐν τῷ προσώπῳ του εὐπατρίδην, ἐκ τοῦ εἵδους ἐκεῖνον τῶν ἀληθῶν εὐπατρίδων καὶ ἀρχόντων, οἵτινες ὁσημέραι ἐκλείπουσιν ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ, χωρὶς ν' ἀφίρουν ἀντικαταστάτας.

Μετρίχιος καὶ σοβαρὸς, παιδευμένος καὶ σώφρων, ἀνωτέρας ψυχικῆς καὶ διανοητικῆς ὑποστάσεως, πραγματικὸς καὶ ὁραϊστάτος τύπος ἀριστοκράτου, διήλθε τὸν βίον του εὐεργετῶν καὶ ὑποστηρίζων τοὺς ἐπ' αὐτὸν προσφεύγοντας, καταλιπὼν μνήμην ἄληστον τοῖς πᾶσιν.

Πρὸς τὴν χήραν του, τὸν υἱὸν του, τὴν θυγατέρα του καὶ τὸν γαμβρὸν του κ. Ἰω. Τόγιαν, ἡ «Ἀνόρθωσις» διαβιβάζει τὰ θερμότατα συλλυπητήριά της.

ΓΗΓΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 4ης σελίδος)
τερικὸι οἱ ἐκπεσόντες ἀντίπαλοι, ἐκάμφθη καὶ κατεστράφη, συμπαράσταν εἰς τὴν καταστρεφὴν του καὶ ἐκείνους ὑπὲρ ὧν ἠγωνίζετο.

Τοῦ ἀτυχήματος τούτου ἐπωφεληθέντες εὐθὺς οἱ δρασταὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ, ἐδολεφώνησαν τὴν τότε Κυβέρνησιν, ἵνα κρατήσῃ τὴν ἀρχὴν καὶ ἵνα καλύψωσιν ἰδίαν εὐθύνας.

«Καὶ ἔκτοτε τὸν φόβον τοῦτον ἔχοντες οἱ δρασταὶ καὶ τὴν δικαιοσύνην φοβούμενοι, τρέμουσι μὴ κάποτε λάβῃ τὴν ἐξουσίαν ὁ λαός, καὶ τὸν κίνδυνον τοῦ πολιτεύματος κάθε λίγο καὶ λίγο προβάλλοντας ὡς πρόφασιν, ἐπέβαλλεν τὴν δικτατορίαν ἀπὸ τοῦ 1922 ἥς εἶναι ἀπέτοκα ὅλα τὰ σημερινὰ μαστίγματα τῶν τόπων δεινὰ».

Αὐτὰ θὰ γράψῃ κάποτε ἡ ἱστορία. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι οἱ πρόσφυγες, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν ἐν Τουρκίᾳ καὶ συνεπῶς γνωρίζουν νὰ ἐκτιμῶν πλείστορον ἡ μὴ τὴν ἐλευθερίαν, θὰ παύσουν νὰ ἐνισχύουν τὸν βενιζελισμὸν ὡς καὶ κάθε ἄλλο ἀποτόκον κόμμα. ἀλλὰ φοβούμεθα μήπως δυσκόλως χωνεύσουν καὶ τότε ἀκόμη τὴν πρόσφατον ἱστορίαν, οἱ ἀποδεδειγμένως ἡλθιδιοὶ γηγενεῖς.

ΠΑΝΤ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

ΥΠΕΡΕΧΟΥΝ ΟΛΩΝ

ΣΕΙΡΑ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ ΑΠΟ ΚΡΕΠ-ΝΤΕ-ΣΙΝ

LUXE, EXTRA-EXTRA, ΑΤΘΙΣ, ΕΛΛΑΣ,

FAVORI, ΚΑΤΡΙΣ

ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΗΝ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΓΙΑΝ

ΚΑΦΕΚΟΠΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΑΦΕ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Α. ΛΟΥΜΙΔΗΣ & ΣΙΑ

KENTRIKON: Ἐν Πειραιεὶ Τσαμαδοῦ 7 Τηλ. 41-171
ΥΠΗΜΑΤΑ : Βουλγατῆς San Paulo pau, Libero-Badaro 5-6
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ὁδὸς Βενιζέλου ἀριθ. 7 Τηλ. 11-34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΡΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Α' Ὁδὸς Ἀτόλου 106 (Χαυτεῖα) τηλ. 57-30
» Β' Ὁδὸς Βουκουρεστίου καὶ Σπουρομήλιου (Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου) Τηλ. 3-9732
» Γ' Ὁδὸς Ἀθηνῶν ἀριθ. 40 (Νέα Ἀγορά)

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ὁδὸς Τσαμαδοῦ 16 Τηλ. 40-714

(Ἐναντι καταστήματος)

Καφφέδες—Τεῖα—Κακάο—Γλυκὰ κουταλιῶ διάφορα.
Βραβεῖα εἰς ὅλας τὰς Ἐκθέσεις Ἀλλάδος καὶ Ἐξωτερικῆς.

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Εβδομή και ογδόη Συμφωνική συναυλία. — Χορωδία Άθηνων. Οικονομίδης - Μητρόπουλος - Βολωνίνης - Πετρίδης.

Όπως σ' όλα τα μουσικά κέντρα γιορτάστηκε και εδώ η διακοσμητική από της γεννήσεως του αυστριακού συνθέτου Γιόζεφ Χάιντν με ένα από τα μεγαλοπρεπέστερα έργα του την Διευθυντική, που εξετέλεσαν οι Χορωδία Άθηνων υπό την διεύθυνση του κ. Οικονομίδη κατά την εβδομηνταστήν συναυλία της ορχήστρας του Ωδείου Άθηνων. Το έργο που ακούσαμε γράφηκε σε βαρυγίτατο χρονικό διάστημα όταν ο συνθέτης ήτο έβδομημοναχός και κατείχε πλέον την πείρα της τέχνης του ώστε το όραμα του αυτό να ξεχωρίζε με ταύτην όμοιον συνθέσεων του 18ου αιώνα.

Ο Χάιντν γεννήθηκε στις 31 Ματίου του 1732 στο Ροράου από πάμπανους γονείς, όμως το ταλέντο του τον ώθησε αργότερα σε δόξας και πλούτη. Ο Χάιντν με την πρωτοτυπία των μουσικών εμπνεύσεων που τον χαρακτήριζε, έδωσε στην Τέχνη μία μνημειώδη κατεύθυνση η οποία κυρίως υπήρξε πρωτότυπος ιδίως σε συμφωνικά έργα. Έκτός του ότι διέμορφωσε την συμφωνία από την τραγεματική κυκλική μορφή της ο Χάιντν κατέληξε στην φιλοσοφία της μουσικής. Με 125 συμφωνίες, 77 κουαρτέτα, 35 τρίο για πιάνο και έγχορδα, άλλα 30 τρίο μόνο για έγχορδα, δύο όρατορία, τόν αυστριακό ύμνο, συνάττες διά πιάνο κ. των οποίων τα μενουμενά θεωρούνται ως πραγματικά άριστοτεχνήματα και άλλας συνθέσεις. Ο Χάιντν απέθανε στις 31 Ματίου του 1809 εις το Αϊζενστάιν της Ουγγαρίας.

Η άρτια εκτέλεσις της Διευθυντικής του Χάιντν υπό της Χορωδίας Άθηνων ήτο ένα ακόμη δείγμα της εφευρετικής εντατικής εργασίας των μελών της που διακρίνουμε ότι τότε έμφυκνώνε ο ένθερμος ζήλος για την τέχνη του διευθυντού των κ. Οικονομίδη. Όπως εις τόν Βασίλειο Δαβίδ ή συμμετοχή των Έλλήνων σολίστ είναι γεγονός αξιο ιδιαίτερας προσοχής διότι αι εκτελέσεις αυτές άπευθερόνται σιγά σιγά από την πολυγλωσσία και αλλογλωσσία. Παραμένουν ακόμη να βελτιωθούν αι μεταφράσεις. Η διαλεκτική συμμετοχή της Μαργαρίτας Πέρας υμνηφόρου της Κρατ. Όπερας Βερολίνου και του τεχνόρου κ. Τριανταφυλλίου καθηγητού του Έλλην. Ωδείου, συνείναν ακόμη στην καλλιτεχνική αριστεία του συνόλου. Τουναντίον οι ρόλοι του Ραφαήλ και Άδάμ κατ'έξοχον πρωτεύοντες που ανετέθησαν εις τόν κ. Μολότσον ήσαν υπέρτεροι των δυνάμεων του.

Συνολικά το εφετερινό έργο της Χορωδίας Άθηνων έδειξε μία σημαντικά εξέλιξη άξίαν κάθε έπαινου.

8η ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ

Στην τελευταία συμφωνική συναυλία της ορχήστρας του Ωδείου Άθηνων ο κ. Μητρόπουλος μās έδωσε ένα πρόγραμμα από άποψως καλλιτεχνικής ένημερότητας, άπόλυτα ενδιαφέρον. Περιέλαβε σειρά πρώτων εκτελέσεων που αν έξαιρεσάμεν την εισαγωγήν του Χαϊνσελ και Γκρετέλ του Χούντεντνικ αι συνθέσεις αυτές είναι τα μουσικά δημιουργήματα της τελευταίας διετίας ή πενταετίας. Ο κ. Μητρόπουλος διηύθυνε τās συνθέσεις αυτές με την συναρπαστική ένότητα άποδόσεως που άδεια δόθηκε το άκροατήριον σάς πιά ένθους σιώδεις εκδηλώσεις. Το ενδιαφέρον του κοινού που για μία στιγμή ή κρίσις είχε κλονίσει μπορούμε να ελπί-

ζωμεν ότι αρχίζει να συγκεντρώνεται γύρω στο μάστορο Μητρόπουλο με κάποιο ξεχωριστό φανατισμό. Το ερχόμενο έτος ελπίζομε να δειχθί για την Τέχνη πιά ευόαινο ώστε να λείψουν αι επιφυλάξεις εκείνες που δημιουργήθηκαν από τη κρίσι.

Είναι γεγονός ότι εφέτος ακούσαμε σειράν ελληνικών συνθέσεων που περιελάμβαναν άρχετο ενδιαφέρον διότι ήρθε σ' αυτές ένα άτομισμό όπως είναι αι συνθέσεις του κ. Λεβιδί, Εωαγγελάτου, Καλομοίρη Πετρίδη και οι διασκευές έργων Μπαχ του κ. Μητροπούλου κλπ. ώστε να προσθέτουμε στο ένεργητικό της ελληνικής μουσικής μία νέα δράσι.

Ο κ. Π. Πετρίδης που μās έρχεται από το Παρίσι δίνει στη σύνθεσιν του Έλληνική Σουίτα που ακούσαμε στη συμφωνική καί από τη γαλλική ατμόσφαιρα του συγχρόνου πολυασιατισμού. Άπόλυτα αδόγητα γραμμένο το πρώτο μέρος της Έλληνικής Σουίτας το προελόντιο δείχνει μία πρωτοτυπία εμπνεύσεως και ένωτητά σε καινούργιους συνδυασμούς τονικότητας. Το «Ναυοήρια» αυτής της έντεχνης έπεξεργασίας των φωνών περιλείπει ακόμη και καί από το νοσταλγικό χαρακτήρα που γίνεται πιά έντονος στο Χορό με την χρησιμοποίησιν της χροιάς κλιμάκων ανατολίτικων που άποδίδουν τόσο καλά μέσα σε μία στιγμιαία εμπνευσί το θερμό και όργιαστικό τεμπραμένο των λαών της Άνατολής.

Το συμφωνικό έργο αρ. 42 του Άλμπερ Ρουσσέλ που ακούσαμε για πρώτη φορά, κατέχει στη διεθνή μουσική φιλοσοφία μία ξεχωριστή θέσι ως εκπρόσωπο της σύγχρονης γαλλικής συμφωνικής μουσικής διότι ο συνθέτης του διηύρησε την λεπτή γαλακτική εμπνευσί χωρίς να παρασφύη από τις διάφορες ένθενικές έπιρροές σε ρυθμούς και τονικούς χρωματισμούς των διαφόρων σχολών αλλά συνέχισε τη γαλλική συμφωνική παράδοση.

Για πρώτη φορά επίσης ακούσαμε μία σύγχρονη άγγλική σύνθεσι, την εισαγωγή για της Σφίγκες του Άριστοφάνους.

Ο άγγλοσάξων συνθέτης, προσπάθησε να επενδύση το Άριστοφάνειον πνεύμα μέσα στους ρυθμούς και την αισθητική της πατρίδος του, πράγμα που κάμει την σύνθεσιν αυτή να διατηρή το όνομα «Σφίγκες» από ήμπερσιονιστικής άποψως χρωματισμού της ορχήστρας με την άρκετά εύρυστή άπόδοσιν του βόμμου των έντόμων αυτών διά των έγχορδων άλλ τίποτε άλλο παραπάνω.

Ερχόμεθα τέλος εις την πρώτην εκτέλεσιν του Κοντσέρτου για βιολί του Προκόφιεφ υπό του καθηγητού κ. Βολωνίνη.

Ο άριστος καλλιτέχνης στην άπόδοσιν της δυσκολιάτης αυτής συνθέσεως έδειξε μία υπέρτερη τέχνη και άνόστη ώριμότητα στην αντίληψιν της υπεριοδεύσεως έννοιαι του έργου αυτού.

Με το έργο αυτό ο Προκόφιεφ έγραψε μία μουσική άπόλυτη διάφανη και με πλούσιο πολυτονικό χρώμα της ορχήστρας, δίνει δεσπόν σόλιστα πραγματικά νέο ύλικο ή ν'αναδείξη την Τέχνη του σ' ένα άνώτερο μουσικό επίπεδο που τόσο καλά επέτυχεν άπόδοσιν ο κ. Βολωνίνης.

ΣΤΕΛΛΑ ΠΕΠΠΑ

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ

ΑΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗ—ΜΟΣΧΟΝΑΣ

Άναφορικώς με τās δύο τελευταίας έκτακτους παραστάσεις του Έλλ. Μελοδράματος, εις τās όποιαις κατόπιν άρκετού χρόνου ένεφανίσθη ή θαυμαστή σοφράν μας και μοναδική εις το είδος της ελληνικής καλλιτέχνης κ. Άλίκη (Βίτσου) Έπιτροπάκη, θα είχα να σημειώσω όρισμένα έντυπώσεως διότι λεπτομερειακή κριτική για καλλιτέχνας γνωστής άξιας και για εκτελέσεις γνωστές γνωστών έργων, θα ήτο μάλλον άσκοπος.

Η γνώμη μου είναι και εύχαρίστος διεισδυτική ότι γενική τυγχάνει έπι του προκειμένου ή αντίληψις αυτή εύτυχώς, ότι όρισμένοι «λασσοκράτες» εις το έξωτερικόν καλλιτεχνία μας, έχοντες φυσικά την άξίαν των, δέν αντιπροσωπεύουν το άπαντον του καλλιτεχνικού μας στερεώματος. Άς έχωμεν υπ' όψιν μας ότι ούτε ή τύχη ούτε το λανσάρισμα, άλλ' ούτε και μία μονομερής κριτική είναι εκείνα τα όποια θα δόσαν εις καλλιτέχνην την πρωτεύουσαν μεταξύ όμοειδών του συναδέλφου θέσιν: ύπάρχει ή κοινή γνώμη ή όποια συγκρίνει και κρίνει.

Έτσι λοιπόν, παρά τα πρόσφατα προηγουμένα, παρά την διαφήμισιν όρισμένων τίτλων κτηθέντων έν τώ έξωτερικώ — τιμώντων, βέβαια, το ένθικόν μας όνομα — έμειθα εις την εύχάριστον θέσιν να διαπιστωσώμεν ότι με μοναδικόν άλλ' άσφαλ ή τίτλον την άξίαν της, κατέχει τα σκήπτρα μέσα στας ελληνικάς γυναικείας φωνάς κατέχεται εις δυσκολότατον από άπόψως φωνητικής όντότητας ύψος, ή κ. Έπιτροπάκη.

Για εκείνον που έχου σαφή και έμπεριστατωμένην αντίληψιν τραγουδιού (διότι υπήρξε και «έπίσημος» κριτικός που έξακριβήσε την Πέρα ως soprano falsetto!!!) ή φωνή της κ. Έπιτροπάκη με τα φυσικά χαρακτηριστικά που συγκεντρώνεται—πλούσιος, διαύγεια, γλυκύτης, έντασις, έμφυτος μουσικότης—δύναι να δικαιολογήση την γνώνην του διαρροπούς Ραδονανί ότι είναι **πρωτομνητική**. Και είναι. Διότι πρόκειται περί τελείας λυρικής soprano με τό μέγα προσόν των φωνητικών άκροβατισμών της soprano leggiera. Άλλά μαζί με το φωνητικόν χάρισμα ύπάρχει και ένα άλλο στοιχείον μέσα στην κ. Βίτσου—Έπιτροπάκη, ή καλλιτεχνική ψυχή.

Ποιος θα είχεν άντίρρησην, όταν στα σπάνια αυτά προσόντα προστεθούν τεχνικά και σκηνικά τελειοποιήσεις—που είναι άπαραίτητοι—ότι ή Έλλάς έν τώ προσώπω της καλλιτεχνικής αυτής θα παραδόση εις το παγκόσμιον λυρικόν στερέωμα ένα άναστέρα πρώτου μεγέθους—ήλιον.

Κοντά στην κ. Βίτσου, τηρουμένων όρισμένων αναλογιών, πρέπει να είπωμεν σχεδόν τα ίδια και για ένα άλλο σύγχρονον φωνητικόν θαύμα, τον νεαρόν basso cantabile κ. Νικ. Μοσχονά. Είναι και αυτός καί το όλως έξαιρετικό. Με τον καιρό, όταν φυσικά διαδέσσει καιρόν διά την μουσικοσκηνικήν μόρφωσιν του, θα εξέλιθ ή στήν διεθνή basso που θασημειώση σταθμόν στην λυρικήν ιστορία.

Για όλους τούς συμπράξαντας στας δύο αυτές παραστάσεις έχωμεν τās άρίστας των έντυπώσεων.

Ίδιαίτερος για τόν άσσο των τεχνών μας κ. Πέτρον Έπιτροπάκη είναι καλλιτέχνη δημιουργόν, σημειούμεν ότι τόνον εις την Λουζιάν όσον και στήν Barbieri υπήρξεν υπέρτοχος.

Έπίσης οι κ. κ. Οικονομίδης Βλαχόπουλος και Πρεσδέρης. Υ. 17

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Μία λαμπρά και ιερά μυσταγωγή μās έτοιμάζεται διά τόν προσεχί μήνα από τόν κ. Κωστήν Νικολάου. Ο Έκλεκτός «δάσκαλος», αλλά και έκλεκτός έκτελεστής θα μās κάμη μίαν ώδικήν εμφάνισιν, της όποιαις αι λεπτομέρειαι δέν έγνώσθησαν εισέτι.

Πάντως το γεγονός ότι θα ξανακούσωμεν τόν ένδοξον βαθύφωνον της Σκάλας και τόνον άλλων μεγάλων θεάτρων του κόσμου, έπειτα από δύο όλόκληρα χρόνια, που έχωμεν να τόν ακούσωμεν, αυτό και μόνον μās είναι άρεσκτόν.

Δέν άμφιβάλλομεν δέ ότι και αι λεπτομέρειαι προγράμματος και εμφανίσεως έν γενεί, τās όποιαις θα έχωμεν την προσεχί έβδομάδα, θα ικανοποιήσουν με το παραπάνω τās μεγάλας αξιώσεις, τās όποιαις ή καλλιτεχνική σταδιοδρομία του κ. Νικολάου μās δίδει το δικαίωμα να έγείρωμεν.

Άς σημειωθί έπιπροσθέτως από σήμερον ότι ή ώδική αυτή αυτή εμφάνισις δίδεται υπέρ του έργου της Όδικής και Μελοδραματικής Άκαδημίας, ήν διευθύνει ο έκλεκτός Έλλην καλλιτέχνης.

Το θεατρικό του Άλαού μās επιφυλάσσει εφέτος εκπλήξεις. Τελείως άνακαινίζόμενον θα διαμορφώση με πείσμα τα σκήπτρα της εφετερινής θεατρικής κινήσεως.

Έπι τη βάσει κομφοστάτου σχεδίου του άρχιτέκτορος κ. Άννα. Μεταξύ κατασκευάζεται μία γαλαρία χωρητικότητας 600 θέσεων και έτσι το σύνολον των θέσεων του θ' αναβαθμίσθ εις 1550.

Έκείνο όμως το όποϊον άσφαλώς θ' άποτελέση τόν θεατρικόν γεγονός της περιόδου θα είναι το έπιθεωρησιακόν σύνολον που θα παρουσιάσθ ό θίασος του κ. Πέτρου Κυριακού, συνεφευρισμένον εφέτος, με τούς κ. κ. Β. Αύλωνίτην, Κ. Δούκαν, Γ. Σπαρίδη, Γ. Καμβύσην, Δ. Κας Λίτσαν Λαζάρου, Πέτρον Βλάχου, Τούλαν Λαζάρου, Καίτην Βεργώνη, Καλοντάνα κλπ.

Ός συγγραφείς φέρονται εφέτος οι συγγραφείς της «Κατεργάρας», «Αλβιτοδρας» κ.κ. Καπετανάκης, Παπαδόπουλος και Ζαχόπουλος και ως μουσικοσυνθέτης ο κ. Άγγελος Μαρτίνο.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟΝ

ΑΪΛΑΪΦ

(ΠΕΙΡΑΙΩΣ)

Η ταινία που έθανάτωσθ διά την τελείαν αναπάρστασιν ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ ΤΟΥ

ΙΗΣΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΥ

ΚΟΠΙΑ 1932

ΝΙΚΟΣ ΤΡΑΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Όδός Ακαδημίας 39α

ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ “ΑΝΟΡΘΩΣΕΩΣ,”

ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΡ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΚΛΑΣΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Την παρελθούσαν εβδομάδα ή κίνησις περί τόν κλασικόν αθλητισμόν ήτο πενιχρά. Έκτός τών Γ' Άριστοτελείων άγώνων που διοργάνωσεν ο Φοιτητικός Άθλητικός Όμιλος έν Θεσσαλονίκη καμία άλλη συνάντησις δέν έγένετο.

ΟΙ Γ' ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΙ ΘΕΣ/ΚΗΣ

Οι κατ' έτος διοργανούμενοι Φοιτητικοί άγώνες έν Θεσσαλονίκη με την συμμετοχήν όλων των άνωτέρων σχολών του κράτους, δυστυχώς εφέτος απέτυχον οικτρότατα, λόγω της μη συμμετοχής όλων των σχολών και διότι καί τα άποτελέσματα ήσαν πενιχρότατα, άτινα έχου ως έξης:

Πρώτη ήμέρα Σάββατον.
Δρόμος 100 μ., Σαζανίδης 12'2"10, 2) Μανωλόπουλος 13'.

Άλμα εις μήκος, 1) Γαλλόπουλος 6.37, 2) Σισμανίδης 6.20.

Άλμα εις ύψος, 1) Γαλλόπουλος 1.65, 2) Μαρσακίδης 1.52.

Δρόμος 1000 μ., 1) Άσκεπιδής 2'48", 2) Νίκος Βικελίδης 2'57".

Άκόντιον, 1) Άδαμαντίδης, 47.32, 2) Γεωργουδάκης 44.87.

Δρόμος 400 μ., 1) Νίκος Βικελίδης 57", 2) Καραλάζος 59".

Δισκοβολία, 1) Όρολογας 34.28, 2) Άδαμαντίδης 33.40.

Σφαίρα, 1) Όρολογας 14.19, 2) Νικολάου 10.81.

Δευτέρα ήμέρα.
Τρίπλιον, 1) Γαλλόπουλος 13.43, 2) Σισμανίδης 12.87.

Λιθοβολία, 1) Όρολογας 18.54, 2) Γαλλόπουλος 17.91.

Έλληνική Δισκοβολία, 1) Όρολογας 28.84, 2) Κυπριανίδης 28.79.

Σκυταλοδρομία 4X100, 1) Όμάς Θεσσαλονίκης 49'8"10, 2) Μικτή Μ. Έκπαίδευσος 50".

Δρόμος 200 μ., 1) Καραλάζος 25'2), 2) Μανωλόπουλος 26'3".

Δέν έξετέλεσεν ας σίαια της αποτυχίας των, αλλά φέρομεν ως παράδειγμα τα Πανεπιστήμια της Οξφόρδης και του Καίμπριτζ. Τίποτε άλλο.

Η ΕΛΛΗΝΟΑΙΓΥΠΤ. ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Σήμερον και αύριον εις το μέγα Δημοτικόν Στάδιον της Άλεξανδρείας τελεσται ο τρίτος Έλληνοαιγυπτιακός αθλητικός άγών, με αντιμετώπιση τās Έθνικάς ομάδας Έλλάδος και Αιγύπτου. Οι Έλληνες πρωταθληταί παρ' όλας τās άτυχίας των—τιμωρία Κορρέ, Σταρινού, Ζωγραφάκη, άπουσία, Μοιροπούλου, Λάμπρου—έχουν άρκετάς έλπίδας επικρατήσεως. Έκει που άμφιβάλλουν διά την έπιτυχίαν των είναι οι δρόμοι 200 και 400 μ. και αι ρίψεις. Κατά την πρώτην συνάντησιν του 1930 άπώλεσαν οι Έλληνες τα κάτωθι έξ άγωνίσματα:

Δρόμος 400 μ. : Ρίβερς 50" 3/5. Δρόμος 100 μέτρων: Πίνι 11" 2/5. Δρόμος 200 μέτρων : Σμούχα 22" 3/5.

Δρόμος 1500 μέτρων : Μωχάμετ Σαίτ 4' 17".

Σκυταλοδρομία 4X100: Αιγυπτιακή ομάδα 45" 2/5.

Όλυμπιακή σκυταλοδρομία : Αιγυπτιακή ομάδα.

Και κατά την δευτέραν συνάντησιν του 1931 τα έξης τρία :

Δρόμος 200 μέτρων : Πίνι 23" 5. Δρόμος 400 μέτρων : Ρίβερς 51"

Δρόμος 5000 μέτρων : Μωχάμετ Σαίτ 15' 42".

Όστε έξ την πρώτην φοράν, τρία την δευτέραν και.... κανένα την τρίτην. Είδε. Πάντως άγωνιζόμενοι οι Πρωταθληταί μās έκει κάτω, έχου τās εύχας των όμογενών μας, που τούς άναμένουν, και όλων των Έλλήνων.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Η ποδοσφαιρική κίνησις την παρελθούσαν εβδομάδα ήτο έξαιρετική και προσείλκυσε τό ένδιαφέρον όλων των φιλάθλων. Άφ' ενός τέλεσθησαν εις τās Άθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκη τρεις άγώνες Έθνικής κατηγορίας, έκ των όποιων έφάνη ή πραγματική θέσις των συμμετεχουσών ομάδων εις το έφετερινό πρωτάθλημα και άφ' έτέρου μετέβη, διά πρώτην φοράν από της καταστροφής, εις την Σμύρνην ή ομάδα του Άπόλλωνος ήν ήγωνίσθη με τās Τούρκικας ομάδας.

ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ Ε. Κ.

Όλυμπιακός 4-Α.Ε.Κ. 0. Ο Όλυμπιακός έπειτα από τούς δύο νικηφόρους του άγώνες εις την Θεσσαλονίκη άνεξωρογονήθη και με άκμαίας δυνάμεις αντιμετώπισε την Α.Ε.Κ. ήν και ένίκησε με τέλεμα 4 έναντι μηδενός, κατόπιν έξαιρετικού παιγνιδιού, πλήρους ώραίον συνδυασμών και συνοχής. Η Α.Ε.Κ. δυστυχώς δέν ήδυνήθη ν' άποδόση τίποτα από τα συνειθισμένα της παιγνιδια και υπέκυψε εύκόλως πρό της άνωτερότητας του αντίπαλου της.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ 1-ΕΘΝΙΚΟΣ 0

Να πού αι προηγουμένα έπιτυχία της νέας ομάδος του Παναθηναϊκού δέν ήσαν τυχαία αλλά τα καλά άποτελέσματα μιάς συστηματικής εργασίας που έδω και μερικά χρόνια έκτελει άθρούτως ο καλλίστος Όύγρος προπονητής κ. Κίνολερ. 1-0 στην ΑΕΚ, 7-1 στήν Ήρακλή και 1-0 στήν Έθνική, δέν πιστεύομεν να ύπάρχη καλλίτερος μάρτυς και μεγαλειότερα άποδείξεις άπ' αυτήν.

Από τα πρώτα ήτοιμασία της ομάδος του Έθνικού με δευτέρον τόν Όλυμπιακόν.

Οι Μοσοποδοσφαιρισταί μās συννητήθησαν διά τρίτην φοράν και άνεδείχθησαν ισόπαλοι.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Εις πολλά τοπικά ποδοσφαιρικά ήτοιμασία έχει κριθί πλέον ο έπίδοξος πρωταθλητής των. Ούτοι εις το Άγγλικόν πρωτάθλημα ή «Έβερτον» κατέγει την α' θέσιν με 53 βαθμούς και θεωρείται ήδη πρωταθλήτρια Άγγλικός 1932 με δευτέραν την Άρσεναλ. Εις το Αυστριακόν πρωτάθλημα ή «Αντιέρ» προηγείται, κατόπιν μάλιστα της διαμαρτυρικής της νίκης επί της Μπαγιερνίνουερ (7-2), με 29 β. και ακολουθεί ή Ράτινγκ με 27 β.

Εις το Ιταλικόν πρωτάθλημα ή «Γιοβέντους» εφόικεται έπί κεφαλής με 39 βαθμούς και ακολουθεί ή Μπολόνια με 38 β. Εις το Ουγγρικόν ή Φερεντσβάρος με 38 β. ήτις έπείληθη την παρελθούσαν Κυριακήν επί της Μπαρσά (4-1), και ακολουθεί ή Ουέπρεσ με 28 β.

Την παρελθούσαν Κυριακήν εις το Στάδιον της Ζυρίχης συννητήθησαν αι έθνικαι ομάδες Έλβετίας

γώνα με την Άλτάι, έπαιξεν ένα από τα καλλίτερα του παιγνιδια και κατώρθωσε να διακριθί εις όλας τούς γραμμάς δίχως όμως και να έπιτύχη τέμα. Αυτό δέ όφείλεται εις την νευρικότητα των παικτών του πρό της εστίας των Τούρκων και όλίγον εις την τύχην των τελευταίων.

Άπόλλων 1 - Κασσιανιά 1. Η δευτέρα συνάντησις του Άπόλλωνος πρός την ομάδα του Κασσιανιά Σπέρ Κλουμπ, υπήρξεν άτυχεστη της πρώτης. Αναπτύξας έξαιρετόν παιγνιδί, πλήρες συνδυασμών, κατώρθωσε να έπιτύχη δύο τέματα αλλά τό, ένα ήκρωσθη καταλογισθέντος υπό του διαιτητού ως θρ-σάιτ. Η Κασσιανιά έπέτυχε τό τέμα κατόπιν πέναλτι.

Άπόλλων 1 - Μικτή Σμύρνης 0. —Εις τόν τελευταίον του άγώνα ο Άπόλλων κατώρθωσε να έξέλθη νικήτης δι' ενός τέματος. Ο άγών ούτος υπήρξε πεισματωδέστερος των προηγουμένων και ή μικτή όμως—

Άλτάι, Κασσιανιά—ήγωνίσθη πολύ σκληρά χωρίς να φέρη και άποτέλεσμα, ενώ τουναντίον ο Άπόλλων με ήσυχο παιγνιδί τούς έπεβλήθη.

ΑΛΛΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τα «Πράσινα Πουλιά» συννητήθησαν εις την Κόρινθον με την ομάδα του «Αχιλλέως» και άνεδείχθησαν ισόπαλοι διά τελεμάτων 5 έναντι 0.

—Πρό των άγώνων α' ομάδων «Αθ. κατηγορίας συναντώνται αι β' ομάδες των άγωνιζόμενων συλλόγων διά το πρωτάθλημα αναπληρωματικών ομάδων έθνικής κατηγορίας. Κάι ούτω την παρελθούσαν Κυριακήν συννητήθησαν αι β' Α.Ε.Κ. - Β' Όλυμπιακού 2-0, Β' Παναθηναϊκού - Β' Έθνικού 2-2 και Β' Ηρακλέους - Β' Π.Α.Ο.Κ. 2-0.

—Την παρελθούσαν εβδομάδα έτελεσθησαν μετά μεγάλης έπιτυχίας εις τα άσκητήρια του Όμιλου Άντισφαίρισεως οι προαγγελθέντες Παναθηναϊκοί άγώνες Τέννις.

—Πρωταθλήτρια Πειραιώς 1932 εις το Βόλλε-μπόλ άνεκηρύχθη ή ομάδα του Έθνικού με δευτέρον τόν Όλυμπιακόν.

—Οι Μοσοποδοσφαιρισταί μās συννητήθησαν διά τρίτην φοράν και άνεδείχθησαν ισόπαλοι.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Εις πολλά τοπικά ποδοσφαιρικά ήτοιμασία έχει κριθί πλέον ο έπίδοξος πρωταθλητής των. Ούτοι εις το Άγγλικόν πρωτάθλημα ή «Έβερτον» κατέγει την α' θέσιν με 53 βαθμούς και θεωρείται ήδη πρωταθλήτρια Άγγλικός 1932 με δευτέραν την Άρσεναλ. Εις το Αυστριακόν πρωτάθλημα ή «Αντιέρ» προηγείται, κατόπιν μάλιστα της διαμαρτυρικής της νίκης επί της Μπαγιερνίνουερ (7-2), με 29 β. και ακολουθεί ή Ράτινγκ με 27 β.

Εις το Ιταλικόν πρωτάθλημα ή «Γιοβέντους» εφόικεται έπί κεφαλής με 39 βαθμούς και ακολουθεί ή Μπολόνια με 38 β. Εις το Ουγγρικόν ή Φερεντσβάρος με 38 β. ήτις έπείληθη την παρελθούσαν Κυριακήν επί της Μπαρσά (4-1), και ακολουθεί ή Ουέπρεσ με 28 β.

Την παρελθούσαν Κυριακήν εις το Στάδιον της Ζυρίχης συννητήθησαν αι έθνικαι ομάδες Έλβετίας

και Τσεχοσλοβακίας διά το Κύπελλον των έθνικών ομάδων της Κεντρικής Ευρώπης. Κατόπιν συνδυασμένου παιγνιδιού νικήτρια άνεδείχθη ή Έλβετική ομάδα διά τελεμάτων 5 έναντι 1 της Τσεχοσλοβακίας. Και ή κατάταξις των συμμετεχουσών εις τό Κύπελλον ομάδων έχει ούτω :

1) Αυστρία άγ. 6 β. 8.
2) Ιταλία άγ. 6 β. 8.
3) Ουγγαρία άγ. 5 β. 5.
4) Τσεχοσλοβακία άγ. 5 β. 4.
5) Έλβετία άγ. 6 β. 3.

—Ο περίφημος Ιταλός πυγμάχος γίγας Πρίμο Καρνέρα, έχει κλείσει μάς διά την 30ην εις τό Παρίσι με τόν πρωταθλητήν της Γαλλίας Γκρισέ, έπίσης διά την 21ην Μαΐου εις τās Βρυξέλλας με τόν Γερμανόν πρωτοπυγμάχον βαρέων βαρών Μάλερ. Και οι δύο ούτοι άγώνες θα είναι μεγάλου ενδιαφέροντος παρ' όλον ότι θεωρείται βεβαία ή νίκη του Καρνέρα.

—Εις την Χ' Όλυμπιάδα έδηλώθη έπισήμως ότι δέν θα λάβουν μέρος οι Άμερικανοί παλαισταί. Επίσης και ή αθλητική ομάδα της Σουηδίας.

Η Δανία θα συμμετάσχη διά τών έξης όκτώ αθλητών: Μάρκεσεν (1500 μ.), Νίελσεν (5.000 μ